

İnsanlık 21. yüzyıla girerken

POLİS NEREDEN KOŞUYOR?

Mehmet Ali Dalcı'nın Zeytinburnu'nda yapılan cenaze töreninde polis, törene gelenleri joplarla ve sopalarla dövdü. Ateş etti...

Kamuoyunda 1 Mayıs olaylarının yankıları sürerken üniversiteler aktif protesto eylemlerine sahne oldu. Mayısın ilk haftası boyunca süren eylemler yürüyüş, forum ve boykot gibi protestolarda somutlandı.

Polis koşarak geliyor. Gençlerin üzerine joplarla, silahlarla saldırıyor. 1989 yılı 1 Mayısı, tarihlere kanlı gün olarak geçiyor. Pekii, polis nereden koşuyor?!..

Haberi orta sayfada

sözhakkı

ONBEŞ GÜNLÜK • GENÇLİK GAZETESİ

15 MAYIS 1989 — 1000 TL. KDV dahil

Festivale adım adım...

Dünya gençliği Kore'ye hazırlanıyor.

13. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin Uluslararası Hazırlık Komitesinin 3. toplantısı 30 Mart - 4 Nisan tarihleri arasında Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Pyong-yang'da toplandı.

Haberi 4. Sayfada

Yönetmen, filmi, ödülü, herşey tamam ... Yine de film izleyicisine ulaşamıyor.

"FİLMLER YAKILMASIN"

"Yaptığım yalnızca benim duygularımı yansıtmıyor. Bundan sonra da çektikleri filmi oynatacak sinema bulamayacak yönetmenlerin acılarını içeriyor."

Haberi 12. Sayfada

İÇİNDEKİLER

Bir Çer-Çöp Haberi
İ.Ü. İktisat Fakültesi Çevre Kulübü 26 Nisan'da okul bahçesindeki çöpleri temizledi.
3. Sayfada

Artık bizimde bir pembe köşkümüz var
İstanbul'da üniversite bünyesinde ilk kez psikolojik danışmanlık merkezi oluşturuldu.
3. Sayfada

Veee üniversiteliler sahnede.
İ.Ü. İktisat Fakültesi Öğrencileri kolları sıvayıp bir tiyatro gurubu kurdular. "İktisat Sahnesi"
13. Sayfada

Türkülerle Gurup Yorum
Genç özgün müzik guruplarımızdan, Gurup Yorum'la kaset ve konser çalışmaları üzerine söyleştik. Söyleşi 14. sayfada
14. Sayfada

Kör-topal giden spor şenliği
Turnuvalarda ilk gözlenen şey, gerek sporcular, gerek izleyiciler bakımından katılımın ve maçlarda sportif kalite düzeyinin düşüklüğü idi.
15. Sayfada

OKUYUCU MEKTUPLARI

Bizimde söyleyecek bir çift çözümüz var

Sözhakkı'na selamlar,

2. ve 3. sayılarını tüm çabalarına rağmen bulamadığım gazetenizi büyük bir ilgi ile okuyorum. Elimde bulunan sayıları tabir yerinde ise didik didik okudum. Böyle bir gazeteyi biz gençlere armağan ettiğiniz için teşekkür ederim.

Okuduğum kadarıyla A.Ö.F'liler, üniversiteden atılanlar ve çalışan gençler okuyucu mektupları köşesinde seslerini duyurdular. Ya biz, üniversite sınavlarını kazanmak için gecemizi gündüzümüze katan bizler. Niçin bize sözhakkı vermiyorsunuz? Biz genç değil miyiz? Bizim sorunlarımız gençliğin sorunları değil mi?

Bize de sözhakkı tanıyın, geleceğin aydını olarak bizimde söyleyecek bir çift sözümüz var.

Aydınlık, barış dolu bir dünyanın bizim olması dileğiyle

Aysun Kurtuluş
İzmit

İşte eğitim, eğitimdeki laiklik...

Bizler Antalya'da okuyan bir gurup öğrenciyiz, gördüğümüz eğitimi sizlere anlatmak istiyoruz. Amacımız gördüğümüz eğitimin bozukluğunu bir kez daha duyurmaktır.

Günümüz Türkiyesi'nde eğitim, gittikçe bozulmakta ve yozlaşmaktadır. Eğitim sistemimiz sorunlar zinciri ile sıkıca bağlanmış. Öğrenci Öğretmen ilişkisi kaybolmaya yüz tutmuş bütün güzel davranışlardan yoksundur. Öğretmenlerimizin tutumu ve davranışları hiçte kabul edilecek, onaylanacak davranışlar değil. İdarecilerin baskısı ve keyfi uygulamaları öğrenci öğretmen ilişkisini son derece bozulmuştur.

Ticaret Lisesinde dindersleri, temel dersler olan Muhasebe, Banka ve Daktilografi derslerinden çok daha zorlaştırılmaktadır. Öğretmen sınıfa girerken öğrencileri ayakta bekletip, hazrol durmayanı, ceketi ilikli olmayan öğrenciye sağ ve sol ellerine 5'er sopa atmaktadır. Elindende sopayı eksik etmiyor. Öğrenciye 1, (sözlü ve yazılı notu) vermek için elinden geleni yapıyor. Ve bu notu yazarken zevken dört köşe olduğunu belirtmekten hiç çekinmiyor. Öğrenci hakkıyla 5 alırsa notu yazarken elinin titrediğini ve çok üzüldüğünü açık açık belirtiyor.

Din öğretmenlerimiz sınıfa geçtiklerinde korku ve stresten, değil dersi daha sonraki dersleride iyi anlıyamıyoruz. Okullar okul olmaktan çıkmış, sanki kışla eğitimi yapılıyor. Öğrenciler, öğretmeni korkulacak kişiler olarak görüyor. Bunun sonucunda öğrenci öğretmenine güvenmiyor, öğretmende öğrencisine..

Bu verdiğimiz örneklerin daha niceleri Türkiye'de yaşanmaktadır. Eğitim amacından sapmıştır. Onlara karşı çıkmayan, her söylediklerini harfi harfine uygulayacak öğrenci tipini yaratmaya çalışmaktadır. Bunu engellemek isteyen öğretmen ve öğrenciler bir bahane bulunarak susturuluyor.

İşte, eğitim sistemimiz ve eğitimdeki LAİKLİK...

SAYGILARIMIZLA
LİSELİ GENÇLER/ANTAKYA/HATAY

Sözhakkı.. Gençliğin sesi olacaktır.

Selam dostlar,

Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi 3. sınıf öğrencisiyim. Gazeteniz çıktığından bu yana ilgiyle izliyorum. Gerçek anlamda gençlik sorunlarını bir kaç magazin ve müzik dergisi dışında ilgilenen bir gazetenin olmayışı, gençliğin özellikle de üniversite gençliğinin kayıplarından birisiydi.

İnanıyorum ki Sözhakkı bu yeri doldurmakla kalmayacak, bilgilendirirken, düşündürecek, eğlendirecek ve gençliğin sesi olacaktır.

Geleceğin sorumluluklarını alacak olan bizlerin daha yetişirken bu sorumluluğu almamız kadar doğal bir şey olamaz. Buanlamda Sözhakkı'nda bir yerimiz olması gereği beliriyor. Dostluk içinde verilecek özveriler karşılıksız kalmayacak, gerçek anlamını ileride kazanacaktır.

Biraz da kendimden sözedeyim. Üniversite eğitimimi sürdürürken yerel bir gazetede ''İstikbal'' yazım çalışmalarımı sürdürüyorum. Ayrıca amatör fotoğrafçıyım. Öteden beri özlemini duyduğum gazeteci olma istemimi, gerçek anlamda sürdürebileceğim bir gazetede çalışmak beni çok mutlu edecek.

Üniversitemizin ve kantinimizin sorunlarını, olaylarını iletmeye hazır bir adaydan Sözhakkı çalışanlarına başarılar dileklerimle.

Osman Özokçu A.Ü. Eğitim Fakültesi Eskişehir

Yurtlarda yetkisiz yetkililer....

Utanç verici yeni bir yurt sorunu daha...

Yurt müdürlüğü ve idarenin tutumlarıyla bir kâr merkezi olarak işletilen kantinde, öğrencilere karşı tutumlar, bizleri ister istemez şu soruları ve kuşkuları düşündürmeye itiyor.

Yurt kantininde ihtiyaçlarını gideren öğrencilere fiş istedikleri halde fiş verilmiyor. Üstelediğimizde veya ısrar ettiğimizde çalışan personelden, ''İdareyi şikayet ederim, disipline gidersin'' gibi tehtidler savruluyor. Gangesterler ülkesi değil, burası demokratik ve hür bir ülke. Ha!.. hür ülke dedim de artık ondan da söz etmek mümkün değil çünkü.

Yurt girişinde bir yazı ilişti gözüme... Oruç tutmak için sahur yemeğini dışarıda yemek isteyen öğrencilerin, yurt idaresi tarafından yurttan atılmaları tehdidini yazmışlar. Altındada imzası...

Ne sanıyorsunuz kardeşim siz kendinizi?!.. Sizin yaptığınızı İsrail'liler Filistin'de yapmadı.

Bir grup öğrenci.
KOCAELİ

TELEFONUMUZU LÜTFEN NOT EDİNİZ
511 62 61

YORUMluYORUM — Seydi ÇELİK

FANİ GENÇLİK — İLHAN NALBANT

sözhakkı

•Gülsu Yayıncılık Ltd. Şti. adına Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Yönetmeni:**Sultan ALTUN**•Genel Yayın Yönetmeni:**Nezih KAZANKAYA**•Mali ve İdari İşler Danışmanı:**Haluk SARPTUNALI**•İstihbarat Servisi:**Aliye UÇAR-Arife ÖZGÜL-Bediz ANAT-Züheyir KİMYONOK-Mustafa ARSLAN-Cengiz YAYLALI** •Liseliler:**Özgür DOĞU**•Kültür:**Tamer BARAN**•Teknik İşler:**Hüseyin YOLDAŞ**•Karikatür:**Murat ÇELİK** •Ankara Temsilcisi:**Kaya ÖZKARAÇALAR**•Ankara Haber Yönetmeni:**Atakan ÖZDEMİR**•İzmir Temsilcisi:**Cemal SÜMER**•Diyarbakır Temsilcisi:**Arda SAYGILI**•Eskişehir Temsilcisi:**Nasır YENİOCAK**•Ankara Büro:Ataç Bir Sok. No:39/1 Kolej/ANKARA•İzmir Büro:Mithatpaşa Cad. No:462 Çatı Katı Konak/İZMİR•Eskişehir Büro:İstiklal Mah. Adalar Sok. No:1 Ege İş Hanı No:18 Eskişehir•Diyarbakır Büro:İnönü Cad. Kahraman İşhanı No:15 Diyarbakır•Abone Bedeli:6 Aylık 10 bin-1 Yıllık 20 bin TL.•Yurtdışı Abone Federal Almanya 3DM- 6 Aylık 30 DM-1 Yıllık 60 DM•İngiltere 1 Sterlin-6 Aylık 10 Sterlin-1 Yıllık 20 Sterlin•Diğer ülkeler için Federal Almanya fiyatı karşılığı geçerlidir.•Banka Havalesi: **Sultan ALTUN Türk Ticaret Bantası Aksaray Şubesi Hes. No: 111-12933-8 İst.**•Baskıya Hazırlık:**Klasik Ajans Ltd. Şti.**•Baskı:**Cumhuriyet Matbaacılık-Gazetecilik A.Ş.**•Genel Dağıtım:**Hürriyet Holding A.Ş.**

Mesihpaşa Caddesi No:5 Kat:4 Aksaray-İSTANBUL Tel: 511 62 61

BİR ÇER-ÇÖP HABERİ

● Çevre Kültür Kulübü'nün son etkinliği Turan Emeksiz büstünün temizlenmesi oldu. Turan Emeksiz'in İ.Ü yemekhanesinin yanında bulunan ve bakımsızlıktan görünmeyen büstünü temizleyerek çiçeklerle süslediler.

ŞEREF YILMAZ

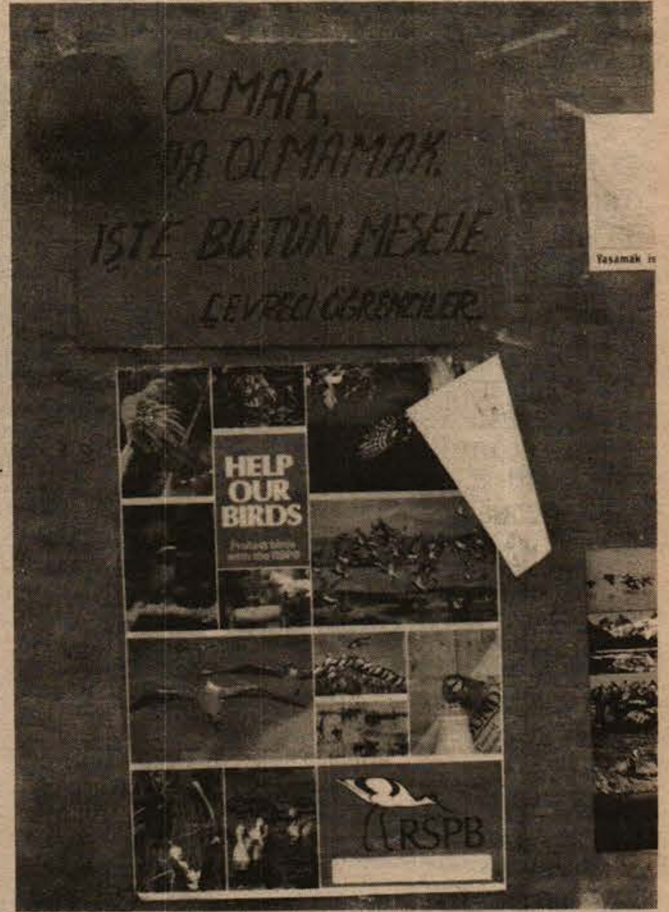
"Yeşil Üniversite bahçeleri; insancıl ve sağlıklı üniversite binaları, öğrencilerin kendilerinin dayayıp döşedikleri kantinler, sınıflar, bedenimizi ve ruhumuzu aydınlatan yemekhaneler istiyoruz. Bunun için tüm üniversiteliler öğretim üyeleri ve öğrenciler, diğer çalışanıyla birlikte doğallığı bozacak hiçbir yabancı madde ve kimse olmaksızın birlikte çalışmayı öneriyoruz"

İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi -Çevre Kültür Kulübü- çıkardığı bir bültenle yukarıdaki istemlerini belirtti ve üç günlük bir şenlik düzenledi.

İÜ. İktisat Fakültesi Çevre Kültür Kulübü 26 Nisan'da okul bahçesinde kulübü tanıtıcı bir konuşma yaptıktan sonra bahçedeki çöpleri temizlediler. Belediye ile ilişkiye geçen Çevre Kültür Kulübü buradan getirilen fidanları da arka bahçeye diktiler. Üç gün süren şenlik boyunca forumlar mini konserler düzenleyen kulüp; Doğal Hayatı Koruma Derneği Başkan Yardımcısı Şahika Ertan ve Şehir Tasarımcısı ve Şair Cengiz Bektaş'ın katıldığı çevre ve kültür konularında iki seminer hazırladılar.

Çevre Kültür Kulübü'nün son etkinliği ise Turan Emeksiz büstünün temizlenmesi ve çiçeklendirilmesi oldu. 28 Nisan 1960 günü İstanbul Üniversitesi öğrencilerinin yaptıkları 'Demokrasi ve bağımsızlık' yürüyüşünde öldürülen Turan Emeksiz'in yemekhanenin yanında bulunan ve bakımsızlıktan görünmeyen büstünü temizleyerek çiçeklerle süslediler.

Bu arada Çevre Kültür Kulübü'nün çalışmaları ve amaçları ile ilgili olarak görüşşüğümüz Melahat ve Selçuk bize şunları söylediler: "Okulun ve dünyanın kirliliği üzerine okulumuzda birşeyler yapalım, dedik. Yaşadığımız yerin yaşanırlıktan çıktığını gördük ve koridorlarımızı, tuvaletlerimizi ve çevremizi düzenlemeyi amaçladık. Diğer bir amacımız da çevre bilincini kafalarımıza yerleştirmektir. Çevre baskı mekanizmaları ile değil çevre bilinciyle temiz tutulabilir" bir süre önce Edebiyat Fakültesi önündeki tarihi ağacın kesilmesini kınamak amacıyla ağacın kesildiği yere fidanlar ekerek halaylar çektiklerini belirten arkadaşlarımıza çevreden gelen "hem ağacın kesilmesini protesto ediyorlar hem de çimenleri çiğneyerek halay çekiyorlar" eleştirilerini söylediğimizde bize şunları söylediler: "İnsanlar İngiltere'de çimenlerin üzerinde yatıyorlar, önemli olan doğayı bozmadan ve kirletmeden yaşamaktır. Bize bunları söyleyenler baksınlar bizden sonra orada bir tek çöp kalmış mı?"

Okulun duvarları, ağaçları 'olmak ya da olmamak' tartışmasına sahne oldu.

Artık bir Pembe Köşkümüz var

İstanbul'da üniversite bünyesinde ilk kez psikolojik danışmanlık merkezi oluşturuldu. Amerika üniversitelerinin hepsinde öğrencilerin başvurabilecekleri psikolojik danışmanlıklar varken, bizde böyle bir adım ilk defa atıldı. Fakat üniversitelilerden gereken ilgiyi görmedi.

Bu merkezin oluşturulma ve çalışmaların sürdürülmesinde emeği geçen Yar. Doç. Dr. Esin Cantez'den ilk psikolojik danışmanlık merkezi olan Pembe Köşk hakkında bilgi aldık:

"Burası İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Psikoloji bölümünün Araştırma ve uygulama servisi oluyor. Merkezimizin çok amacı var.

Psikolojik Danışmanlık Merkezini oluşturma birden bire ortaya çıkmış değil. Merkezimizde dışardan kadrolu eleman yok. Burada üniversitedeki öğretim üyeleri, özellikle klinik alana yönelik olanlar çalışmakta. Merkezimize işitme ve konuşma özürlü çocuklar bir hayli ağırlıkta olarak, üniversiteye başvurmuş olupta 1 nci aşamada takılan veya 2 nci aşamaya kadar büyük bir stres içine giren oldukça kabarık bir grup müstakbel üniversite öğrencisiyle uğraşmaktayız.

Biz onlara yönlendirici, stres çözücü, stresleri minimum düzeye indirici ve bu şekilde performanslarını yükseltici, elimizden gelen her türlü psikolojik danışmanlık yardımını sağlamaya çalışıyoruz.

Şu an üniversiteli gençlerimizin bize yoğun olarak geldiğini söyleyemem. Vizelerin bire indirilmesi, onları oldukça rahatlattı.

Gençlerin daha çok yeşil alana ihtiyacı var, deşarj olmak için, spor yapmak için. "Biz daha rahat hareket edebileceğimiz mekan istiyoruz, oturabileceğimiz, sorunlarımızı birlikte tartışabileceğimiz, arkadaşlarımızla iletişim içerisinde olabileceğimiz ortamlar istiyoruz" diyorlar. Öğrenciler artık bilinçli, en azından benim öğrencilerim öyle. İnsanlar tek başlarına yaşayamazlar, mutlaka grup içerisinde dostlarıyla, çevre ile iletişim içinde, doğa'ya açılarak yaşamak.

Bütün dileğimiz öğrenci arkadaşlarımızın buraya katılımını daha çok sağlamak. Çünkü bu merkezin gençlerin ve bizden sonraki kuşakların bilimsel laboratuar çalışmalarını sürdürebilecekleri, rahatça tartışabileceği bir yer olmasını istiyoruz.

Öğrencileri araştırmaya yönlendirmek amacıyla psikoloji günleri düzenlemiştik. Öğrenciler istekli olarak 3-4 sene ard arda bu psikoloji günlerinde bizlere birşeyler sunmaları bizi harekete geçirdi.

Hiçbir zorlama olmadan kendi istekleriyle bu kadar güzel yapıtlar ortaya çıkaran öğrencilerimize biz ne versek azdır."

Pembe Köşk'e giden öğrenciden ikisinin bu konudaki görüşleri ise şöyle:

Sevinç Durmuş (Bioloji 1. sınıf öğrencisi): "Pembe eve gidiş nedenim, bu yıl üniversiteye yeni başladım. Buna paralel olarak uyum sağlayamama, aradığını bulamama, beklentilerin karşılanmaması, arkadaşlar arasındaki bazı sorunlar ve aileme manevi açıdan yeteri kadar yakın olamamamdı.

Pembe evde herşeyi açık açık konuşmak, hatta insanın kendisinin bile alışık olmadığı tarzda konuşmak beni çok şaşırttı. Yani kendime bile açıklayamadığım bazı duyguları bir uzmanın yardımıyla görmek çok iyi oluyor. En azından insan Pembe Ev'de çok rahat konuştuğu herşey orada kalıyor ve başka kimsenin öğrenmesine imkan yok. Bu da insanın rahat olmasında son derece büyük rol oynuyor."

Özgür Umur (Bioloji 1 nci sınıf öğrencisi): "Gitmemdeki neden o sıralarda kendimi iyi hissetmememdi. Fakat aradığımı bulamadım, çünkü psikolog bana çok itici geldi. Asla gitmeyi tavsiye etmiyorum."

ADI TURAN EMEKSİZ

Aliye UÇAR

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi öğrencisi. 19 yaşında.1960 yılı Nisan'ında öğrencisiyle, öğretmeniyle, rektörüyle İstanbul Üniversitesi'nde yapılan "bağımsızlık-demokrasi yürüyüşü'nde atlı polisler tarafından alnından vurularak öldürüldü.

Vurulduğunda ülkede yer yerinden oynadı. Gazeteler; "İşte Hürriyet Mücahidi (savaşçısı) Üniversite Talebesi" diye yazdı.

İstanbul Üniversitesi Yemekhanesi'ne, İstanbul'da bir Şehir Hatları vapuruna, Cağaloğlu'nda bir binanın önüne büstü dikildi.

"ADIM TURAN EMEKSİZ"

NEDEN Yemekhanemizin adı TURAN EMEKSİZ: İstanbul Üniversitesi'ne adı verilen TURAN EMEKSİZ, Öldürülmesinin 29. yıldönümünde İÜ'lü öğrenciler tarafından anıldı. Öğrenciler okul duvarıda oluşturdukları bir panoyla yemekhanelerinin adının neden TURAN EMEKSİZ olduğunu anlattılar.

İlk kez bundan yirmidokuz yıl önce öldüm. Ve o zamanlar gençlerin ölümü önemliydi, alışılmadık, şaşırtıcıydı. O zamanlar gençlerin ardından tüm ülke yas tutar, hesap sorar, adımızı bir yerlere verip, biryerlere heykelimizi bile dikerlerdi...

Sonra topluca öldüm. Beşbin kere yeniden öldürdüler beni.

Sonraki ölümlerde onu bile yapmadılar.

Adım Turan Emeksiz.

Yaşım 19, İlk defa yirmidokuz yıl önce öldüm. Sonra 77'lerde, 78'lerde 16 Mart'larda, 89'larda beşbin kez yeniden öldüm.

Adım Turan Emeksiz.

19 yaşa mıhlanıp, ebedi gençliğe ve hiç yaşlanmamaya mahkum edildiğimden beri hep buralardayım. Hep buralarda ve bu yaşta olacağım.."

Festivale adım adım...

● Evet, Pyong-yang tüm misafirperverliğiyle dünya gençliğini bekliyor. Dünya gençliği de Pyong-yang'a hazırlanıyor. Örgütlenme olanakları kısıtlandığı ve uluslararası ilişkiler kurması tümden yasaklandığı için Türkiye gençliği biraz buruk. Ama Genç Dayanışma Yazı Kurulunun ve çeşitli gençlik, aydın, sanatçı kesimlerinin aktif desteğiyle ülkemiz gençliği de festivale katılacak.

13. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin Uluslararası Hazırlık Komitesinin 3. toplantısı 30 Mart-3 Nisan tarihleri arasında Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Pyongyang'da toplandı. 125 ülke gençliğini temsilen 385 genç ve öğrenci, beş kıtadan bu festival kentine geldi; sabahlara kadar süren toplantılarda konuşup tartışarak festivalin ayrıntılı programını belirledi. Bir hafta boyunca gençliğin enerjisiyle delegeler çalışmanın yanısıra eğlendiler de. Yeri geldi diskoda dans ettiler, yeri geldi gece boyunca, bir yandan içkisini yudumlarken diğer yandan gitarın ezgilerine kapılıp aynı şarkıları, türküleri herkes kendi dilinde söyledi. Siyah Afrika'nın ritmi, Latin Amerika'nın kıvrak ezgileriyle dans edildi, eğlenildi.

Yaygın kanının aksine festivalleri düzenleyen DDGF ve UÖB değil tek başına. Bu ikiörgüt ilk adımları atıyorlar yalnızca. Araştırıp, konuşup, anlaşıp festivalin nerede yapılacağını belirliyorlar ve Uluslararası Hazırlık Komitesini toplantıya çağırıyorlar. Uluslararası Hazırlık Komitesi her ülkede gençlik ve öğrenci örgütlerince oluşturulan Ulusal Hazırlık komitelerinden ve uluslararası örgütlerden oluşuyor. DDGF ve UÖB de uluslararası örgüt sıfatıyla Uluslararası Hazırlık Komitesinin birer üyesi oluyorlar. Uluslararası Hazırlık Komitesi bütün ülkelere ve örgütlere açık ve şu anda komünistlerden, sosyal demokratlara, liberallere hatta yer yer hristiyan demokratlara kadar uzanan çok geniş bir siyasal yelpazeyi genç ve öğrenci olma ortaklığında biraraya getirebiliyor. Bu anlamıyla festival dünyanın en geniş platformlarından biri.

Festivalin organizasyonu, içeriği ve programı konusunda tek yetkili karar organı Uluslararası Hazırlık Komitesi. Ayrıca Hazırlık Komitesinin 1. toplantısında kendi içinden, festivalin teknik hazırlığını yürütmek üzere bir Daimi Komisyon seçiliyor. Elbette teknik hazırlık konusunda evsahibi ülkenin hazırlık Komitesi de önemli bir rol üstleniyor.

3 ncü IPC toplantısının bir özelliği de burada 'Festival hareketinin geleceği' konulu bir tartışmanın yapılmış olması. Festival şu anki haliyle de çok geniş ve demokratik bir yapıda olmasına karşın katılımcılar bunu yeterli bulmadılar ve festival hareketini nasıl daha demokratik hale getirebileceklerini ve katılımı nasıl daha da genişletebileceklerini tartıştılar.

Festivalin dikkat çekici bir özelliği, biri dışında bütün festivallerin sosyalist ülkelerde yapılmış olması. Tek istisnai..festival. Viyana'da yapılmış. Bu durumun çok basit bir nedeni var. Bu çapta bir organizasyonu gerçekleştirebilmek için devletin olanaklarına ihtiyaç var. Spor salonları, sergi salonları, konferans salonları, alanlar, yollar kısacası bütün kent tüm olanaklarıyla festivale hazırlanmalı. Elbette buna delegasyonların barınma ve yeme-içme sorunlarının çözümünü de eklemek gerekli. Şu ana kadar kapitalist dünyadan buna talip çıkmamış. Çeşitli ülkelerin gençlik ve öğrenci örgütleri bunu sağlamaya çalışıyorlar. Eğer bu konuda bir gelişme olursa IPC festivalden sonra bir kez daha toplanacak ve bu güne kadar gerçekleşenin aksine, 14. festivalin yerini DDGF ve UÖB değil IPC belirleyecek.

Kore DHC ve Pyongyang festival hazırlıklarını hemen hemen tamamlamış. Zaten son derece gelişmiş spor komplekslerine 150.000 kişilik dev bir stadı festival için ekliyorlar. Biz oradayken stadın inşaatı bitmiş,çimlendirilmesi yapılmıştı. Nehirdeki bir adada inşaedilen stadın çevresinde yol çalışmaları ve tribünlere oturacak yer montajı sürüyordu. Delegasyonların kalması için inşa edilen sitenin de inşaatı bitmiş ve iç döşemesi yapılıyordu. Bu sitedeki evler festivalden sonra halka verilecek. Evet verilecek, satılmayacak. Korede bizi en çok şaşırtan konulardan biri bu oldu. Devlet her aileye bir daire veriyor ve bundan kira almıyor. Bunun yanında elektrik, su ve telefon -belirli bir kota dahilinde- ücretsiz.

Evet, Pyongyang her şeyiyle ve bütün misafirperverliğiyle festivali ve Dünya gençliğini bekliyor. Dünya gençliği de Pyongyanga hazırlanıyor. Türkiye gençliği ise bu konuda biraz buruk. Örgütlenme olanaklarımız kısıtlandığı ve uluslararası ilişkiler kurmamız tümden yasaklandığı için festivale gönlümüzce hazırlanıp katılamıyoruz. Ama yine de umutluyuz. Genç Dayanışma yazı kurulunun girişimleri ve çeşitkli gençlik, aydın, sanatçı kesimlerinin aktif desteğiyle festivale özgürce katılacağız. Ve bütün dünya gençliğiyle tek ses olup haykıracağız: BARIŞ, DOSTLUK, FESTİVAL!..

● FESTİVAL MARŞI

Gençliğin tüm dünyanın
Birleşiriz hep bir amaçla
Savaşırız elele
Barış zafer kazansın diye

Karanlık senelerde
Anladık bu gerçeği
Tüm ülkelere umut verir hep
Dünyanın gençliği

Aşıyor sınırları türkümüzle
Dostluğun zaferi
Harplerin açtığı uçurumları
Kapatır sesimiz
Kurtaralım
Arkadaş kabustan dünyayı
Türkümüzle okyanuslar aşıyor
Gençliğin zaferi

Hep acıyla kanıyor
Nefretin açtığı yaralar
Yalnızca acılardır
Harbin insanlara verdiği

Taze güçler yenecek
Felaketi, korkuyu
Aydınlanmalı yeryüzü artık
Selam ey gelecek.

Aşıyor sınırları türkümüzle
Dostluğun zaferi
Harplerin açtığı uçurumları
Kapatır sesimiz.
Kurtaralım
Arkadaş kabustan dünyayı
Türkümüzle okyanular aşıyor
Gençliğin zaferi.

YARIŞMA DUYURUSU

Gazetemiz 11 Nisan 1989 tarihli sayısında ''Pyong-yang'ta söyleyecek sözümüz var.'' belgesi altında bir duyuruda bulunmuştu. Bu duyuru da temmuz ayında kutlanacak olan 13. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin tematik merkezleriyle ilgili bir yarışma açtığımızı belirtip, kazanan bir öğrenciyi Kore'ye göndereceğimizi açıklamıştık. Gelecek yazıların en fazla iki daktilo sayfası olması ve en geç 1 Haziran 1989 tarihine kadar gazetemize ulaşmış bulunması gerekiyor. Yazıları değerlendirecek seçici kurul şu kişilerden oluşmaktadır:

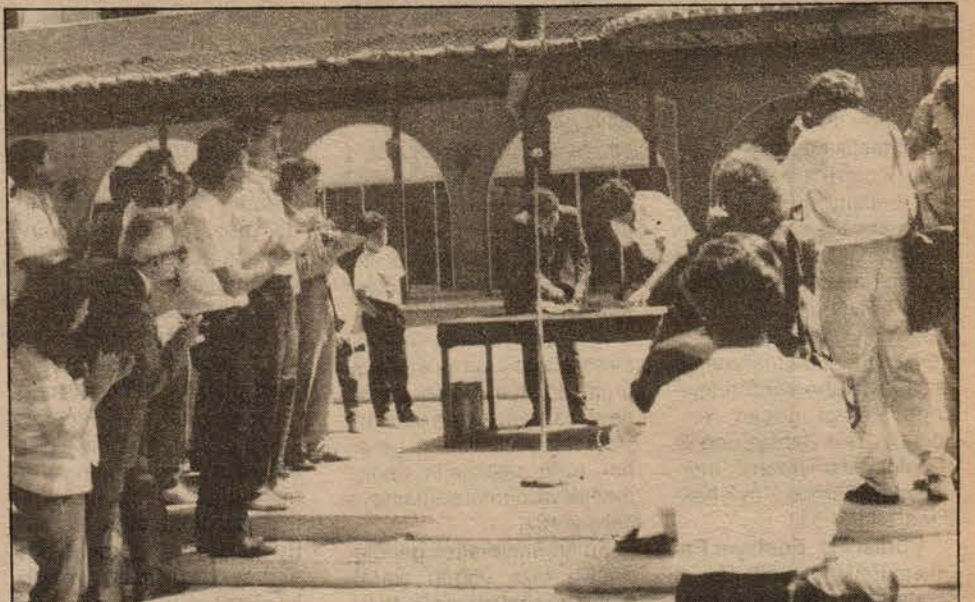
Haluk Gerger,	**Barış Pirhasan,**
Ali Taygun,	**Fusün Öztürk Baysan,**
Niyazi Dalyancı,	**Ahmet Umit,**
Ahmet Abakay,	**Murat Yıldırım.**

Liderlerin toplantılarının yetersiz olduğunu söyleyen Kıbrıs'lı Rum ve Türk öğrencileri, iki toplumu

Birleşmeye Çağırıyor

● Toplumlar arası görüşmeler iki toplumun liderlerinin toplantılarıyla sınırlandırılmamalıdır. Her iki tarafta profesyonel kuruluşlar, belediyeler, politik partiler, kültür-sanat ve spor organizasyonları, kadın kuruluşları, ekonomik-ticari örgütler ve çevre-korumacı kuruluşlar, çalışma alanları çerçevesinde işbirliği yaparak iki toplumun uzlaşmasına yönelik aktif sorumluluk üstlenmelidirler.

8-16 Nisan tarihleri arasında Kıbrıs-Lefkoşe'de UÖB (Uluslararası Öğrenci Birliği) tarafından düzenlenen ve aralarında UÖB Yürütme toplantısınında bulunduğu bir toplantının en önemli sonucu, 15 yıldan beri ilk kez Kıbrıs'ın Türk kesiminden Rum kesimine resmen delegasyonların geçmesi oldu.

Toplantılara katılmak için her gün Yeşil Hattı geçerek Lefkoşe'ye gelen ve akşamları evlerine dönen gençlik ve öğrenci örgütleri, Rum kesiminin örgütleriyle çeşitli toplantılar yaptılar. Bu toplantıların sonunda her iki tarafın öğrenci örgütleri POFNE (Kıbrıs Öğrenci ve Genç Bilimadamları Federasyonu) ile UTK (Üniversite Temsilcileri Konseyi) ortak bir deklarasyon yayınladılar. Bu deklarasyonun toplantıların bitiminde Yeşil Hat'ta, ünlü Ledra Palas'ta düzenlenen ve her iki toplumdan ve dünyanın dört bir yanından gelen gençlik ve öğrenci örgütlerinin birbiriyle kaynaştığı şenlikte imzalandı. Bu deklerasyonda yer alan önemli üç madde şunlardır:

1. Her iki toplumu oluşturan tüm Kıbrıs'lıların eşit hakları temelinde, karşılıklı anlaşma, işbirliği, dostluk ve uzlaşma sağlanmalıdır.

— Festival, toplantı, tartışma, vs. faaliyetlere katılım için karşılıklı davetler yapılmalıdır.

— Ortak faaliyetler düzenlenmesi için çaba harcanmalıdır.

4. Toplumlar arası görüşmeler, iki toplumun liderlerinin toplantılarıyla sınırlandırılmamalıdır. Her iki tarafta profesyonel kuruluşlar, belediyeler, politik partiler, kültür-sanat ve spor organizasyonları, kadın kuruluşları, ekonomik-ticari örgütler ve çevre-korumacı kuruluşlar, çalışma alanları çerçevesinde işbirliği yaparak iki toplumun uzlaşmasına yönelik aktif sorumluluk üstlenmelidirler.

6. POFNE ve UTK temsilcileri, aralarındaki işbirliğinin geliştirilmesine ilişkin görüş alışverişi amacıyla tekrar buluşma kararı aldılar. İlgili tüm partilere, bu gençlik organizasyonlarının buluşmalarının sistemli hale getirilmesi için çağrıda bulundular.''

Deniz GEZMİŞ, Yusuf ASLAN, Hüseyin İNAN;

'BU ÜÇ ÇİÇEK HİÇ SOLMAYACAK'

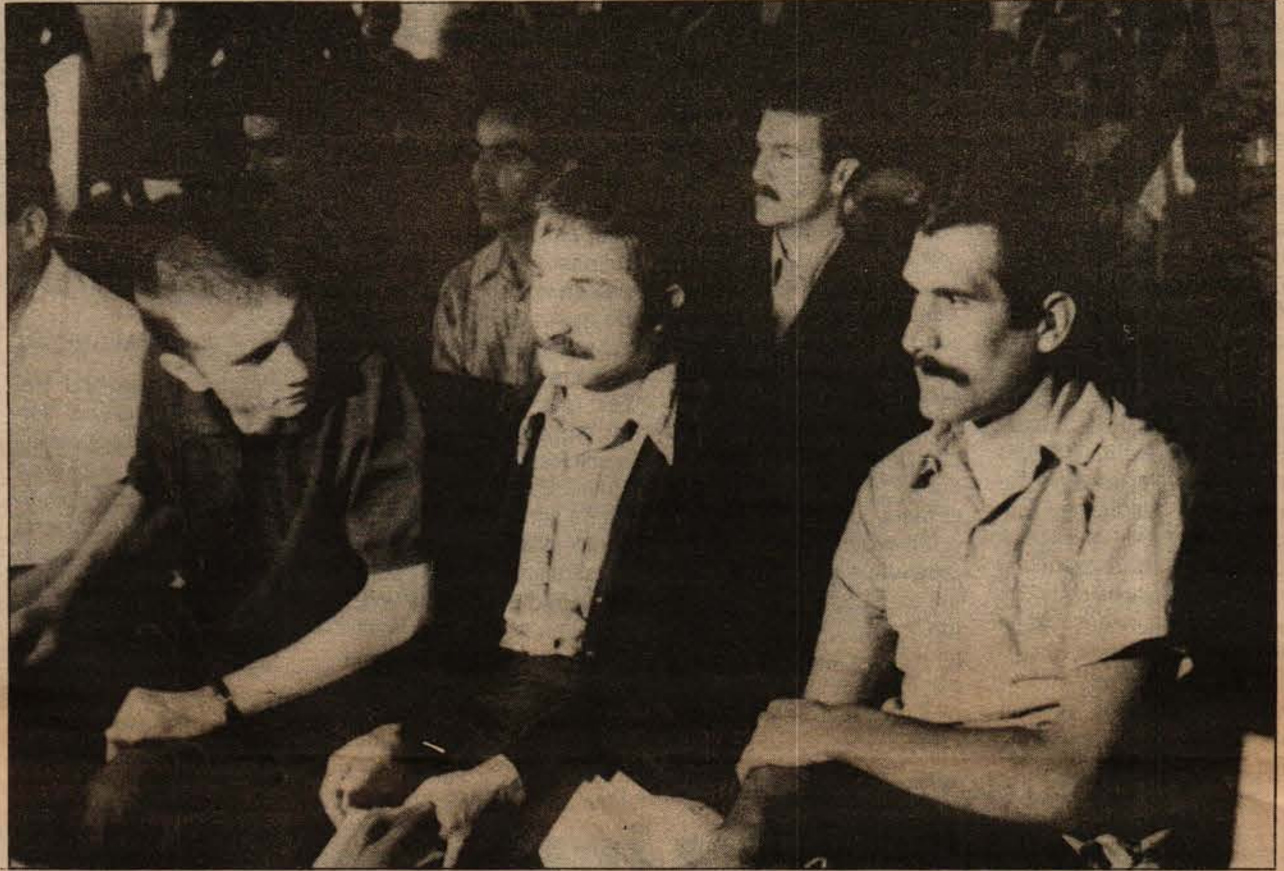
MARE NOSTRUM*

En uzun koşuysa elbet Türkiye'de de Devrim
O, onun en güzel yüz metresini koştu
En sekmez lüverin namlusundan fırlayarak...
En hızlısıydı hepimizin,
En önce göğüsledi ipi...
Acıyorsam sana anam avradım olsun,
Ama aşk olsun sana çocuk, AŞK olsun!

CAN YÜCEL

* BİZİM DENİZ

Tarih 6 Mayıs 1972'ydi. Karanlık gece bir türlü bitmek bilmiyordu. Gençlik ve ölüm taş ve demir bir yapının içerisinde göğüs göğüse gelmişlerdi. Ölümün adamları üniformalı ve silahlıydı. Bu bahar sabahında üç öğrenci temsil ediyordu gençliği. Ayakları bukağılı, elleri bağlı ama gözleri duvarların menzilini çoktan aşmıştı. Ölüm sinsice yaklaşırken darağacına, gençlik yıldızsız gökyüzüne haykırdı: "Ben ülkemin bağımsızlığı ve halkımın mutluluğu uğrunda şerefimle bir defa ölüyorum. Sizler, bizi asanlar şerefsizliğinizle her gün öleceksiniz. "Ölümün titreyen eli çekti ipi. Aynı anda üç kez kabardı yeryüzünün tüm denizleri.

● DENİZ GEZMİŞ'DEN GENÇLERE:

(.....)

"Sıradan bir burjuva, inan ki, Beethoven'ın Yedinci Senfonisini bir devrimci kadar anlayamaz bence, bir devrimci gibi yaklaşamaz ona. Ne bileyim, bir Lorca'nın, bir Neruda'nın şiirinin tadına bir devrimci gibi varamaz. İspanyol iç savaşını yaşayan biri, Rodrigo'yu nasıl bizlerden daha iyi anlarsa, bu da öyledir."

"Bugünkü kuşak bizden oldukça değişik; bambaşka özellikler taşıyor.
Suç bu çocukların mı? Değil. Hiç değil. Geçmiş kuşakların sorumluluğunu da bu kuşak yüklenmiş. Bu yeni arkadaşları söylüyorum.
Bak, bizim kuşak başka türlüydü.
Biz edebiyattan falan geldik buraya."

"Beni al işte: 1966'da üniversiteye girdim. İstanbul Hukuk Fakültesine. (....) Fakülte kantininde edebiyat tartışırdık. Sonra Yenikapı'ya dadandık. Bir tür bohemlik işte."

"Bu yeni kuşak, bizler gibi bohemlikten gelmedi. Edebiyatla bile burada, mahpusanede tanıştı."

"Bu kuşak, bizler gibi öyle uzun boylu düşünce tartışmaları falan da yapmadı, yapamadı; yapmaya fırsat bulamadı ki. Üniversite özgürlüklerini yaşamanın ne olduğunu bile anlayamadan kendilerini eylemin içinde buldular."

"Düşünsene, bir resim sergisini bile şöyle içlerine sindire sindire gezip görme olanağı bulamadılar."

"Sonra, bu yeni kuşak, kültürden de nasibini alamadı. Örneğin Beethoven'ı doya doya dinleyemedi. Eisenstein'ın, Pudovkin'in filmlerini bile rahatça, tad olarak izleyemediler."

"İnsanlığın büyük kültür mirasını, en iyi bir devrimci anlayabilir. Bilime inananların ötekilere üstünlüğüdür bu."

"Önemli değil belki ama, yahu bu çocuklar doğru dürüst aşık bile olamadılar. Sevgilileriyle oturup karşılıklı birer soğuk bira bile içemediler."

Yunanistan'dan ülkemiz gençliğine

SICAK DAYANIŞMA

Yunanistan'da 15-16 Nisan tarihleri arasında düzenlenen "Ortaöğrenim Gençlik Festivali-KNE" de gazetemiz bir standla temsil edildi. Gazetemiz standına ilginin büyük olduğu festivalde, Yunanistan'lı öğrenciler Türkiye gençliğine şu mesajları yazdılar.

• Genciz. Ortak yanlarımız çok. Aynı deniz, aynı güneş, kalplerimizdeki aynı heyecan bizleri birleştiriyor. "Kalbim Yunanistan'da kurşuna diziliyor" diyordu Nazım Hikmet. Bugün bizde aynı şeyleri Türkiye için söylüyoruz. "Söz hakkı" ve Demokrasi için mücadeleniz ile bizim yaşam-barış-daha iyi bir dünya için mücadelemizle birleşiyor. Zafer zor fakat bizim olacak.

Kiki Karayanni

• Ülkenizde demokrasinin yerleşmesi mücadelenizde her zaman yanınızda olacağız.

Popi Kritikos

• Haklı davanızda devam edin. Her zaman için bilmelisiniz ki, yalnız değilsiniz. Tüm ülkelerden binlerce insan yanıbaşınızda sizlerle beraber. Hepinize mücadeleci selamlarımı gönderirken, zafere ulaşacağınızdan eminim.

Yorgos Kritikos

• Kavga rüyalarımız gibi hiçbir zaman durmamalı. Devam edin! Er-geç haklarınızı kazanacaksınız.

N.D.

• Burjuvaziden ve hükümetlerden ne kadar insanlık, sorumluluk, duyarlılık, dostluk eksilse de, biz Yunan gençliği bunlara daha fazlasınla sahibiz. Dayanışma ve duyarlılık duygusu taşıyoruz, yüreğimizin derinliklerinde hissediyoruz. Kavganıza devam edin. Kalbimiz çarpıyor, olanlar karşısında dayanmasını da başarıyor. Kardeşler en kısa zamanda zafere ulaşacağız.

İyatridis Stefanos

• Zafer zor olacak. Geç kazanılabilinir. Fakat bizim olacak. Kardeşlerin, Türk-Yunan halklarının olacak. Mustafaların ve Yannilerin olacak.

• Özgürlüklerini kaybeden tüm halklar için tekrar kazanmalarını diliyorum. Çünkü herkesin özgürlüklere ihtiyacı var.

Aliki-13 Yas.

YUNANİSTAN'DA ÖĞRENCİ DERNEKLERİ SEÇİMLERİ SONUÇLARI

Yunanistan'da EFEE (Yunanistan Ulusal Öğrenci Birliği)nin seçimleri sonuçlandı. Tüm öğrenci derneklerinin bağlı bulunduğu EFEE'nin seçimleri her yıl nisan ayında yapılıyor.

Bu yıl yapılan seçimlere sol örgütler ortak olarak "Sol birlik" adı altında katıldılar. Ayrıca PASOK ve Yeni Demokrasi Öğrenci hareketleri de iki ayrı grup olarak seçime katıldılar. Seçimlere 66.629 öğrenci katıldı. Kullanılan oylardan 64.953 tanesi geçerli sayıldı, 1799 oy geçersiz kabul edildi. Guruplara göre oy dağılımı ise şöyle gerçekleşti. "Sol Birlik": 20.188 PASOK: 10.013. Yeni Demokrasi Öğrenci Hareketi: 26.657. Grupların oy dağılımı ise şöyleydi: Sol Birlik: % 30.6 PASOK: % 15.2 Yeni Demokrasi Öğrenci Hareketi: % 40.4.

Demokrasi Kurultayına Katılan Öğrenci Delegelerinin Ortak İstemi:

"ÖĞRENCİLER ÜNİVERSİTE YÖNETİMİNE"

29-30 Nisan tarihlerinde Ankara'da değişik bir hava esiyordu. Parlamentodan beş yüz metre bile uzakta olmayan Dedeman Oteli'nin toplantı salonunda bine yakın delege hiç bir devlet kurumunun parlamentonun denetiminden uzak çalışmayacağını, evrensel hak ve özgürlüklerin çağdaş bir bütün olduğunu, sivil ve ulusal uzlaşmaya dayalı yeni bir anayasanın oluşturulmasının gerekliliğini tartışıyordu.

Kurultay Aziz Nesin'in açış konuşmasıyla başladı. Bu güne değin yürütülen savaşımı daha da geliştirmek amacıyla toplanan Demokrasi Kurultayı'nın hiç bir örgüte paralel bir girişim olmadığı gibi, bir örgüt yaratmaya da hedeflenmediğinin altını çizdi.

SHP, DYP, RP, SP Genel Başkanları, DİSK Genel Başkanı, TÜRK-İŞ Genel Eğitim Sekreteri, TMMOB Genel Başkanı, Esnaf ve Sanatkârlar Federasyonu Genel Başkan Vekili ve İHD Genel Başkanı konuk olarak birer konuşma yaptılar. ANAP'ın tüm çağrılara karşın katılmadığı, DSP Genel Başkanı'na da bütün ısrarlara karşın "ulaşılamadığı" açıklandı.

Farklı görüşlere sahip politik partilerin ve değişik toplumsal kesimlerin temsilcilerinin katılımı, Demokrasi Kurultayı'nın ulusal uzlaşmaya dayanan bir demokrasi yaratma hedefinin göstergesi oldu. Kurultay'a yurtiçinden, yurtdışından ve hapishanelerden çok sayıda mesaj gönderildi.

1. Oturum ilk konuşmacısının ardından tartışmalarla devam etti. Söz alan delegeler demokrasinin genel ve evrensel ilkelerinden, ülkemizde yaşanan somut sorunlara kadar çeşitli konularda görüşlerini belirttiler.

İkinci oturumda İlhan Selçuk'un "Düşünce ve Örgütlenme Özgürlüğü" konulu sunuşu ile başladı. Yürütülen tartışmalar Kurultay Sonuç yazanağına şöyle açıklanıyordu:

I. Demokrasi Kurultayı tartışmalarının sonucu oluşturduğu "Sonuç Belgesi"nin yaşama geçirilmesi için kısa ve uzun dönemli bir çalışma programı saptadı. Kısa dönemli çalışmalar içinde bütün yöreleri ve değişik toplumsal katmanları kapsayacak bir "Demokrasi Zinciri" oluşturulması kararı alındı.

Demokrasi yandaşlarının kendi aralarındaki bağları güçlendirmek, bilgi akışını hızlandırmak ve karar alma süreçlerine geniş bir katılımı gerçekleştirmek amacını gerçekleştirmek hedefini koydu.

Tüm çalışmaların eşgüdümünü ve sürekliliğini sağlayacak bir "Demokrasiyi İzleme Komitesi" seçildi.

Uzun dönemli çalışmalar içinde bir "Demokrasi Araştırma Enstitüsü" kurulması hedefi taşınarak, alt birimlerin kurulması kararı alındı. Alt birimlerden birisi demokrasinin önündeki yasa vb. mevzuatı izlerken, bir diğeri yeni bir anayasanın oluşturulması için bir çerçevenin hazırlanması için çalışacak. Bir başka alt birim siyasi davaları izleyecek. Gelişmelerle kamuoyunu bilgilendirecek. Uluslararası insan hakları örgütleri ile ilişkilerin geliştirilmesi ve bir bülten çıkartılması da çalışma kararları içinde yer alıyor. "İşçiler ve gençlere İzleme Komitesinin çalışmalarını tanıtan, onları demokrasi savaşımına yönelik eylem ve kararlara katılımını sağlayacak alt-grupların meydana getirilmesi de kurultayca" önerildi.

Gençlerin söyleyecek sözü var

Sözhakkı ANKARA

Öğrenci delegesi İ.Ü. Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği Başkanı Bülent Akbay Demokrasi Kurultayı'nda yaptığı konuşmada şunları belirtti: "Öğrenci gençlerin politik örgütlenme hakkı önündeki yasal engellerin kaldırılması.

— Öğrenci gençliğinin üniversite senatolarında, fakülte yönetim kurullarında ve öğrenim yaşamının tüm birimlerinde temsilinin sağlanması.

— Üniversitelerde mali, idari ve bilimsel özerkliğin sağlanması için 1402'liklerin geri dönmesi.

— Bütçede daha çok pay

— Vizelerin, atılmaların, harçların kaldırılarak YÖK sistemine son verilmesi için girişimlere başlanması.

— Üniversiteden polisin çıkmasına yönelik çalışmalara destek verilmesi,

— Kürt gençliğinin sorunlarının tartışılabileceği toplantıların sempozyumlarının yapılması gerektiği, bunun için kürt gençliğine örgütlenme hakkının tanınmasının zorunluluğuna işaret etti.

Ayrıca Bülent Akbay konuşmasından sonra Hollanda Radyosunun sorularını yanıtladı. ANAP iktidarının gençliğe güvenmediğini belirterek, bu nedenle ANAP'ın ülkenin geleceğini karanlığa mahkûm ettiğini; gençlerin her zaman olduğu gibi, ülkenin bu gününde ve yarınında söyleyecek sözleri vardır" dedi.

Demokrasi Kurultayı'nda tartışılan çalışma programı konusunda öğrenci delegesi olarak katılan Hakan Zeytinoğlu'nun (İTÜ Maden fakültesi Öğrenci Derneği Başkanı) yaptığı konuşmada:

"Demokrasi Kurultayı'nın Sayın Delegeleri,

Demokrasinin kazanılması bir bütündür. Bu bütünlük, tüm kurum ve kuralları ile olduğu gibi, tüm demokrasi yandaşı toplumsal sınıf ve kategorileri de kapsar.

Bu toplumsal kategorilerden en önemlilerinden birisi de gençliktir. Bu önem başta demografik özelliklerinden geliyor. Türkiye nüfusunun büyük bir bölümü gençlerden oluşuyor. Bir başka özelliği ise dinamizmdir.

12 Eylül ile en yoğun baskıları yaşayan ve belirli anlamlarda ilk tepkileri veren gençler olmuştur. Bu yönüyle demokrasinin kazanılmasında gençliğin önemli bir rolü olacaktır. Kurultay'da gençlik çok az tartışıldı. Benim bir genç olarak korkum, gençliğin verdiği savaşım ile toplumsal savaşımın eşgüdümünün sağlanamamasıdır. Örneğin 15-16 Nisan'da bir Gençlik Kurultayı yapacaktık. Fakat anayasaya aykırı denilerek izin verilmedi. Ve bu duruma gençlik dışında kimse tepki göstermedi.

Bu noktada somut önerim Demokrasi İzleme Komitesi'nin bir alt birimi olarak Gençlik Komitesi oluşturulmalıdır. Bu komite gençliğin sorunlarını tüm topluma duyurmak görevinin yanısıra, gençliğin demokrasinin kazanılması sürecine katkısının yollarını açmaktır."

Kurultay Sonuç Yazanağına Katkı

Demokrasi Kurultayı'na katılan öğrenci delegeler Kurultay Sonuç Yazanağı'na katkıda bulunmak üzere kısaca önerilerini sundular.

"Demokrasi Kurultayı Oturum Başkanlığına

Her toplumsal kesimin kendi istem ve hedefleri doğrultusunda sürdürdükleri uğraşın bir bütün olarak demokrasinin kazanılmasına katkıda bulunacağı inancıyla, biz demokrasiden yana öğrenciler olarak toplumsal yaşamdan beklentilerimizi şu şekilde ifade ediyoruz;

— YÖK bütün uygulamaları ve izleri ile üniversite yaşamından çıkartılmalıdır,
— Üniversiteler, mali, idari, akademik özerkliğe kavuşturulmalıdır,
— Öğrenciler özgürce örgütlenebilmeli ve üniversite yönetimine doğrudan katılmalıdır,
— Dernekler yasası değiştirilmelidir;
— Öğrenci Dernekleri'nin diğer demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve uluslararası öğrenci örgütleri ile ilişki kurmalarının önündeki engeller kaldırılmalıdır,
— Öğrenci Derneklerinin çeşitli düzeylerde (İl-Ülke) örgütlenmesinin yolları açılmalıdır,
— Öğrenci Derneklerinin politika yapma yasağı kaldırılmalıdır,
— Öğrencilerin örgütlenmeleri genel üniversite yasası içinde düzenlenmelidir,
— Öğrencilerin sosyal ve kültürel çalışmaları tüm yönleri ile desteklenmeli, bu çalışmalar özgürce gerçekleştirilmelidir,
— Üniversite yaşamından şiddetin dışlanması, üniversite özerkliği bağlamında ele alınmalıdır,
— Tüm öğrencilerin ana dillerinde eğitim görme hakları güvence altına alınmalıdır,
— Öğrencilerin belediyelerden, parlamentoya kadar her düzeyde karar alma sürecine katılımı sağlanmalıdır,

Öğrencilerin kendilerine özgü bir yaşam biçimi geliştirebilecekleri özgür bir toplum herkesin yararına olacaktır.

● Dünya Öğrencileri Yeni Bir Yayına Kavuştu.

STUDENT LİFE

Josef Skála

"Düşünce daha Havana'da olgunlaşmaya başlamıştı. Bir yıldan fazla oluyor. IUS (Uluslararası Öğrenci Birliği 15. Kongresi idi. Bunu "Birlikte daha iyi bir gelecek için" adlıDünya Öğrenci Konferansı izledi. Toplantıda birlikte olanlar; öğrenci hareketinin kendisi ve önemi ne olursa olsun, bir şeyleri kapsamakta eksik kaldığı düşüncesinde birleşiyorlardı." diyor IUS Başkanı Josef Skala, derginin sunuş yazısında.

Evet, öğrenci hareketinde bir şeyleri kapsmak, bir şeyleri kucaklamakta eksik kalınıyordu. Bu soruna ilişkin tartışmalar öğrenci yayınlarında yeni bir anlayışın doğmasına neden oldu. Tek başına değil kollektif, ayrı ayrı değil birlikte çalışmanın önemi ortayaçıkıyordu. "Acaba birbirimize güvenmiyormuyuz? Bunu denemenin bir anlamı yokmu? İşte Student Life değişik bir şey olmak istiyor. Tek bir ağız değil, yuvarlak bir masa. "Öğrenci yayıncılığındaki değişimleri ve IUS'un yapmak istediklerini Josef Skala ilginç bir örnekle açıklamaya devam ediyor? "İsterseniz bir Hyde Park deyin, ancak rastlantısal turistlere yönelik olmayan bir şekilde. Etkili bir iletişim şansı, ilgilenen herkese açık ilk gerçek uluslararası öğrenci dergisi."

Student Life'ın ilk sayısında neler yok ki? Sayfaları çevirmeye başladığımızda karşımıza "Brighton'dan Yankılar" başlığı altında Uluslararası Genç Felsefeciler Derneğinin kuruluş haberi çıkıyor. Bir başka haber "Skateboarding" ile ilgili. Tekerlekli bir tahta üzerinde kayılarak yapılan (bizde kaykay denilen) skateboarding'in bir yaşam biçimi olduğu tarihsel gelişimi ile veriliyor.

Yada bir tartışma okuyoruz. Öğrenci basını temsilcilerinin 2000 yılına doğru öğrenci basının sorunları ve yenilikleri üzerine görüşlerini öğreniyoruz.

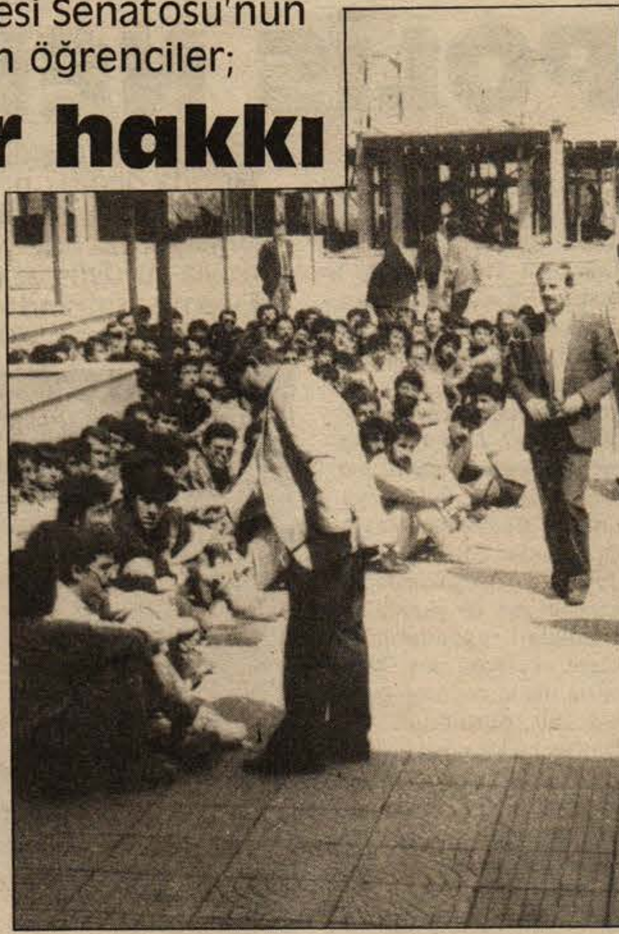
Haberimizi yine Josef Skala'nın sözleri ile bitirelim. "Denemek isteyen herkesi bize katılmaya çağırıyoruz."

Eskişehir Anadolu Üniversitesi Senatosu'nun kararlarına Tepki duyan öğrenciler;

"Söz ve karar hakkı istiyoruz"

● Af yasası Anadolu Üniversitesi'nin bazı fakültelerinde "1. dönemin derslerinde atılmış öğrencilerin ancak Ocak 1990'da sınava alınması" biçiminde uygulanıyor. Bu ise öğrencilerin bir dönem daha kaybetmesine neden oluyor.

● 28 Nisan Cuma günü saat 11.00 de İktisadi İdari Bilimler Fakültesi kantininde toplanan yaklaşık 250 öğrenci Rektörlüğe kadar yaklaşık 500 m. topluca yürüdüler.

Sözhakkı/Eskişehir

Eskişehir Anadolu Üniversitesi Senatosu'nca alınan kararlar ve fakültedeki bazı uygulamalar öğrencilerin büyük tepkisine yol açtı. 24 Nisan imza kampanyasıyla başlatılan protestolar, 28 Nisan Cuma günü Rektörlüğe çıkmasıyla doruk noktasına ulaştı.

2000 kişinin imzasıyla rektörlüğe sunulan dilekçede öğrenciler üniversite senatosunca alınan "Tıp Fakültesi'nde derslerden başarısız olanlar bir üst sınıftan ders alamaz. (Mad.7)" "Birinci sınıftan sorumlu dersi olan öğrenciler üçüncü ve dördüncü sınıfardan ders alamazlar. (Mad.7)" kararları ile öğrenci affının uygulanma şeklini eleştirdiler. Af yasası Anadolu Üniversitesi'nin bazı fakültelerinde "1. dönemin derslerinden atılmış öğrencilerin ancak Ocak 1990 da sınava alınması" biçimiyle uygulanıyor. Bu ise öğrencilerin bir dönem daha kaybetmesine neden oluyor. Kararların kendilerinin aleyhine alındığını söyleyen öğrenciler "Söz-karar hakkı istiyoruz", dediler.

28 Nisan Cuma günü saat 11.00 de İktisadi İdari Bilimler Fakültesi (İ.İ.B.F.) kantininde toplanan yaklaşık 250 öğrenci Rektörlüğe kadar yaklaşık 500 m. topluca yürüdüler. Toplanan 2000 imzayla birlikte dilekçeyi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Akar Öcal'a sunan öğrenciler dışarıda oturarak; beklemeye ve türküler söylemeye başladılar. Türkülerini sürekli alkışlarla destekleyen öğrencileri, sivil polisler susturmaya çalıştılar. Buarada sivil polisler türkü söyleyen bir öğrenciyi gözaltına almaya kalkıştı. Ama öğrencilerin alkışlı protestosuna hedef olan sivil polis sinirli sinirli geri çekildi. Rektör Yardımcısı ile görüşmelerini tamamlayan öğrenciler sorunlarıyla ilgilenileceği, af yasasının biçiminin ise fakülte kurullarınca alındığını açıkladı.

Rektörlük Bina'sından ayrılan öğrenciler topluca İ.İ.B.F'ne doğru yürümeye başladı. Sivil polislerin bütün engellemelerine "Toplu yürüyüş Kanunu" ikazlarına ve grupları ayırma gayretlerine rağmen eylemlerini topluca alkışlarla İ.İ.B.F kantinine kadar sürdüren öğrenciler daha sonra dağıldı.

YORUM

1 Mayıs'ın yakasına "Ölüm Çiçeği" takılmasın

Ahmet ÜMİT

1 Mayıs'tı. Çalışan insanlığın uluslararası birlik, dayanışma ve savaşım günüydü. 1886 Yılından beri politik sistem ayırımı olmadan tüm dünyanın kutladığı bir bayramdı. Tıpkı 200. yıl dönemini kutlamaya hazırlandığımız Fransız İhtilali'nin "Kardeşlik, Özgürlük ve eşitlik" belgileri gibi insanlığın evrensel değerlerinden biriydi.

O sabah neşeyle açtı gözlerini yeryüzü. O sabah New York'ta, Paris'te, Moskova'da, Berlin'de, Pekin'de Tokyo'da ve daha dünyanın pek çok kentinde, çalışan insanlar erkenden uyandılar. Dillerinde barışa ve daha güzel bir dünyaya özlem, ellerinde rengarenk bayrak ve flamalarla, yeni patlamış tomurcukların altından geçerek geniş göğüslü alanlara çıktılar.

O sabaha mavi gözlerinde koyu bir kederle uyandı İstanbul. 1977 1 Mayıs'ında Taksim Alanı'nda 34 kişinin öldürülmesinden bu yana her 1 Mayıs'ta yaşardı bu sızıyı. Üstelik 1 Mayıs'ın kutlanması 10 yıldır yasaktı Istanbul'da. Ama yasaklara rağmen 1 Mayıs hep kutlanagelmişti. Yakalara takılan kırmızı karanfiller, duvarlara yazılan belgeler, parmaklıklara asılı pankartlar ve gökyüzünde uçuşan bildiriler 10 yıldır canlı tutmuştu 1 Mayıs ateşini. Yasaklayıcılarda boş durmamışlardı bu arada. Yeni yasalarla resmileştirmişlerdi yasaklarını, bu günü kutlamaya kalkanları tutuklamalar, işkenceler ve ölümlerle susturmaya çalışmışlardı. İşte bunun için kederliydi İstanbul. Artık kan görmek istemiyordu, tarihin gizeminden ellerimize uzanan bu güzel kent.

Kederlenmekte haklıydı İstanbul. O sabah daha çiçeklerin üzerindeki çiy taneleri kurumadan, daha serçeler türkülerine başlamamışken üniforma ve otomatik silahlarla kuşatıldı alanlar. Helikopterlerin çelik makasları biçmeye başladı gökyüzünü. Sokaklarda görkemli bir gösteriye çıkmıştı zorbalık. İnsanlar ürktüler, şaşırdılar, çekildiler... Ama az sonra çiçekler başlarını güneşe döndüler, serçeler önce yavaşça sonra daha güçlü türkülerine başladılar. Ve iki kez gülümsedi İstanbul. İnsanlar Mecidiyeköy ve Tarlabaşı'nda korkularından sıyrılıp yürüyüşe geçtiler...

Kederlenmekte haklıydı İstanbul. Üniforma, jop, sopa saldırdı yürüyüşçülerin üzerine. Kaba ayakkabıların altında ezildi incecik menekşeler, serçeler daha yüksek dallara uçtu ve yılmadı yürüyüşçüler.Bu durum daha da kızdırdı terörcüleri.Tarlabaşında insanlarıadım adım sürükleyerek ölüme götürdüler. Ateş Şişhane'de açıldı. Onlarca insan yaralandı ve 18 yaşında işçi Mehmet Ali Dalcı öldürüldü.

Kederlenmekte haklıydı İstanbul... Mehmet Ali hem işçi hem gençti. İki özellikte yaratıcılığa çıkar. Yaratıcılıktan korkanlarsa, çağın dışında yaşayanlar, çürümelerinin kokusu kilometrelerce ötelerden duyulanlardır. Bunun içindir ki; 1 Mayıs'la gençliğin düşmanları aynı güçlerdir. Her olanakta gösterdikleri biz gençlere güvensizlik. Kendi korkularındandır. Tıpkı 1 Mayıs'a duydukları güvensizlik gibi. Oysa gelecek emeğin ve gençliğindir. Gelecekteki 1 Mayıs'larda İstanbul yüreğinde o ince kederi duymayacaktır. Emek ve gençlik aşkın ve umudun kenti İstanbul'u daha da güzelleştirecektir.

Daha ne bekliyoruz İstanbul'un gözyaşlarını silmek için

"Öğrenimimizi taştan çıkartıyoruz"

● Eve akşam saat 21.00 de dönüyorum. Yorgun oluyorum, pek ders çalışamıyorum. Şuanda nişanlıyım. Memlekette düğün yapacağım. Evlilik, iş ve okulu birlikte yürüteceğim.

Arife ÖZGÜL

Daha önce üniversiteyi bitiripte iş bulamayan gençlerin mesleklerinin dışındaki işlerde çalıştığını gazetelerde bol bol okumuştuk. Son günlerde üniversiteye devam eden öğrencilerin arasında da çalışanların sayısında bir hayli artış gözlemleniyor. Ülkemizde tırmanan yaşam pahalılığı, kredilerin yetersizliği, yurtlarda yer bulunamaması gibi nedenler üniversite öğrencilerini çalışmaya yöneltiyor. Çalışan üniversiteli gençlerle konuştuk. Gazetemize şunları anlattılar:

Çalışan Öğrenciler:

Veli Kan: İÜ. Fen Fak. Matematik Bölümü 4. Sınıf öğrencisi "Tam gün çalışıyorum.işten kaytararak derse gidiyorum. Şu anda iki ders alıyorum. Ders çalışamıyorum. Sekiz aydır bir tahsilat işinde çalışıyorum. Mavi Kart parasını veriyorlar. Maaşım yüzellibin lira. Bu paranın içinde tüm masraflar var. ÜNYEK'te yemek-12 çocuk var. Tabii geçinemiyoruz. Yeğenlerim var, ağabeyime katkıda bulunuyorum. Bayramda çocuklara ayakkabı alamadım tabiki.

Üniversite okuduğum süre içinde ütücülük, kaynakçılık, pazarlamacılık yaptım. Ayrıca lise öğrencilerine derste verdim. İçlerinden en çok ta öğretmenlik yapmayı sevdim, okulu bitirince bulabilirsem öğretmenlik yaparım.

Murat Yücebağ: İÜ. Fen Fak. Biyoloji bölümü 3. Sınıf öğrencisi "Temizlik şirketinde çalışıyorum. Akşamları üç saat çalışıyorum. Ayda 70 bin lira alıyorum. Maddi durumu düşük olan memurlar ek iş yapmaya geliyor.

Eve akşam 9'da dönüyorum. Yorgun oluyorum, pek ders çalışamıyorum. Alttan dersim kaldı. Ailemle kirada kalıyorum. Onlara ben bakıyorum. Bir de kız kardeşim çalışıyor. Bir süre ev kirasını ödeyemedik. Dayım olduğu için o bize para yardımında bulundu. Yazın konfeksiyonlarda çalışıyorum ya da tarımla uğraşıyorum.

Şu anda nişanlıyım. Memlekette düğün yapacağım. Evlilik, iş ve okulu birlikte yürüteceğim.

Okulu bitirdikten sonra bilime katkı için uğraşmayacağım tabi ki. Ev geçindirmek için çalışacağım.

Turan Ali: İÜ. Hukuk Fakültesi 1. Sınıf öğrencisi Beyazıt durağının arkasında kartpostal satıyor.

"Geçici işlerde çalışıyorum. Ekmeğimi taştan çıkarıyorum. 10 gündür kartpostal satıyorum. Kartları veresiye alıyoruz, günde 30 bin lira kazanıyorum, sattıkça kartların parasını da ödüyorum. Okula gidemiyorum, burada durmak zorundayım. Burada arkadaşlarla kirada kalıyorum, kira 150 bin lira. Birinci amacım çalışmak oluyor, sonra okul geliyor. Amatör olarak müzikle uğraşıyorum. Sinema ve tiyatroya gitmek isterim ama bana pahalı geliyor.

.....kimisi ekmeğini hamurdan çıkarıyor, kimisi taştan....

1 Mayıs'ın Tarihçesi

1886 1 Mayısı'nda Amerika Birleşik Devletlerinde işçiler, 8 saatlik iş günü ve insanca yaşamaya yetecek kadar ücret talebiyle genel greve gittiler. Bu greve ABD'nin tam beş binden fazla şehir ve kasabasından işçi katıldı. Şikago'da MC Cormic Harvester Fabrikası önünde toplanan işçilere polis tarafından ateş açıldı, ve dört kişi öldü. Ertesi gün bu durumu protesto için toplanan işçiler yine ateşle karşılaştılar. Gösteriden sonra tutuklanan işçi liderlerinden, Parsons, Spies, Fischer ve Engel asıldılar. Lingg ise hücresinde yüzü dinamit lokumuyla parçalamış olarak bulundu.

İkinci Enternasyonal'in Paris'te toplanan 1. Kongresi 1 Mayıs 1890'ın uluslararası gösteri tarihi olarak saptanmasına karar verdi. 1890 1 Mayısı'ndaki gösteriler öylesine coşkuluydu ki, 1891'de toplanan İkinci Enternasyonal'in 2. Kongresi 1 Mayıs'ı her yıl kutlama kararı aldı.

Bugün dünyanın tam 116 ülkesinde 1 Mayıs, emekçilerin savaşım, birlik ve dayanışma günü olarak kabul ediliyor ve kutlanıyor.

● Yıldız'da havaya kurşun sıkmıştı, Taksim'de insanlara ...

POLİS NEREDEN KOŞ

● Türkiye'deki çeşitli üniversite ve yüksek okullarında değişik protesto eylemleri gerçekleştirilirken; İstanbul Üniversitesi ve Yıldız Üniversitesi'nde yüzlerce öğrencinin katılımıyla yürüyüş ve forumlar gerçekleştirildi. Eylemler sırasında polis müdahalede bulunmamayı tercih etti.

● İstanbul Üniversitesi'
"Bence yürüyüşe izir
devlet yanlış bir poli
dece hakkını aramak
kanlı bitmemeliydi. Ö
vermek için oradayd

Bir ölü. 32 yaralı. 500'ü aşkın gözaltı. Ülkemizde 1 Mayıs 1989'un bilançosu bu. Dünyanın 116 ülkesinde 1 Mayıs özgürce kutlanırken, gösterilerde insan ölen tek ülke Türkiye. Bu kanlı oyunu hazırlayanlar, sahneye koyanlar neler kazandılar, bilmiyoruz? Ama bu vahşi saldırı ülkemiz insanlarımız için bir kayıptır. Politikacılarımızın demokrası lafını ağızlarından düşürmedikleri günümüz Türkiye'sinde, insanlığın yeni bir yüzyıla hazıladıkları koşullarda 1 Mayıs'ın yasaklı oluşu hepimizin utanç duyması gereken bir durumdur. Biz gençler bu köşeden ülkemizin tüm çalışan insanlarına, bilimadamlarına, sanatçılarına, politikacılarına sesleniyoruz.Elele verip bu çağ dışılıktan, bu karanlıktan kurtulmanın zamanı gelmedi mi hâlâ?

Mehmet Ali Dalcı, anlından yediği kurşun sonucu, kanlar içinde yatıyordu yerde. Son soluk alışlarıydı bu. Hayatının baharında, 18'inde arkadan yediği kurşunla hayatına son verdi.

Katliam Üniversitelerde Kınandı

İstihbarat Servisi
Hüseyin YOLDAŞ Aliye UÇAR
Arife ÖZGÜL Bediz ANAT
ŞEREF YILMAZ

Kamuoyunda 1 Mayıs saldırısına tepkiler sürerken, üniversiteler aktif protesto eylemlerine sahne oldu. Mayıs haftası boyunca yüksek okullarda süren eylemler, yürüyüş, forum, boykot gibi protestolarda somutlandı.

İstanbul Üniversitesi'ndeki eylemler:

İstanbul Üniversitesi Merkez Binanın bahçesinde sayıları 700'e yaklaşan bir öğrenci topluluğu birikti. Öğrenciler önce "Katil polis defol" sloganıyla okul içinde bir yürüyüş düzenlediler. Sonra Siyasal Bilgiler Fakültesi önünde toplanan öğrenciler bir forum yaptılar. Bu arada eylemlere katılan bazı kişilerin camları tahribe yönelmeleri ve telefon tellerini koparmaya çalışmaları tepkiyle karşılandı. Yine kalabalıktan 10-15 kişilik bir grub işgal kararı aldıklarını açıkladı. Ancak çoğunluğun bu karara katılmaması sonucu işgal eylemi ancak 5 dakika sürdü.

3 Mayıs günü devam eden eylemler yine Merkez binanın önünde başladı. Öğrenciler anfileri dolaşarak Genel Boykat çağırısında bulundular. Ancak geniş öğrenci kitlesinin ilgisini çekmeyen boykot gerçekleşmedi. SBF önündeki forumla devam eden eylemler grub liderlerinin anlaşamaması üzerine çekiciliğini kaybetti.Üç saat süren tartışmalar sonucu öğrenci liderlerinin bir kısmı Genel Boykot ilan etmeyi ve protesto eylemlerini valiliğe kadar yürüyerek sonuçlandırmayı önerdiler. Bir önceki gün de olduğu gibi küçük bir gurup işgal eyleminde direndi. Ve sayıları 10kişiyi aşmayan grub kapıları kapatarak SBF'yi işgal ettiğini duyurdu. Gazetecilerin ve okul yönetiminin merakla izledikleri işgal eyleminin, yaklaşık bir saat sonra, binadan bir memurun çıkmasıyla çoktan sona ermiş olduğu anlaşıldı. İşgalde direneceklerini söyleyenler arka kapıdan sessizce kayıplara karışmışlardı.

İstanbul Üniversitesi öğrencileri, 1 Mayıs'ta polis tarafından kan dökülmesini kınamak için, İstanbul Üniversitesi bahçesinde forum yaptılar.

Yıldız Üniversitesi'nde ki eylemler:

2 Mayıs günü Yıldız Üniversitesi'nin Merkez Binasında, polisin 1 Mayıs saldırısının kınamak amacıyla biraraya gelen 1000'e yakın öğrenci yürüyüş, forum ve boykot yaptı.

Mimarlık Fakültesi'nin önünde yapılan forumdan sonra, kortej durumuna geren öğreciler İdare Amirliği'ne yürüdüler. İdare Amirliği'nde kimseyi bulumayan öğrenciler yürüyerek okulun dışına Barbaros Bulvarı'na çıktılar. Yolu kapatan öğrenciler trafiğin akışını uzunca bir süre engellediler. Devriye gezen bir polis otosunun olaya müdahalesi üzerine, öğrenciler taşlarla yanıt verdi. 20 Dakika süre ile yolu trafiğe kapalı tutan öğrenciler Üzerinde "1Mayıs 77 ve 89 katliamının hesabı sorulacaktır" yazılı pankartı okul çevresindeki parmaklıklara astıktan sonra slogan atarak dağıldılar.

Yıldız Üniversitesi öğrencileri 1 Mayıs'ta polisin gençlere saldırısını ve kan dökmesini eylemlerle kınadılar.

ÖĞRENCİLERİN 1 MAYIS'A BAKIŞLARI

Üniversitelerdeki forumlarda yapılan konuşmalarda 1 Mayıs olaylarının protesto edilmesinin yanısıra farklı görüşler de çok sıkça dile getirildi. Aşağıdaki konuşma buna örnektir:

"Biz bir işgali mutlaka yapmalıyız. Kararlılığımızı gösterip bir üst düzeyde birşeyler mutlaka yapmalıyız. Eğer biz devrimciysek duyarlıysak, insansak, bu işgali mutlaka yapmalıyız. Ve oligarşiye istemlerimizi dayatmalıyız. ... Sınıflara gireriz, çıkarırız öğrencileri dışarı, işgalimizi yaparız. ... Bizim kinimizi ve nefretimizi söndürmeyin arkadaşlar, kararlı olalım"

Bu ve bunun gibi konuşmalar, birçok üniversitede aynı ritmik tempo içinde tekrarlandı. Sayısız polemikler öğrenci gençlik ve onun devrimci mücadelesi adına yapıldı.

Forum dışındaki öğrenciler görüşlerini dile getirirken isim vermekten çekindiler. Bunlardan bazıları şöyleydi:

• "1 Mayıs saldırısı olmamalıydı. Polisin tutumunu kınıyorum. sınavlarım nedeniyle forumlara katılamıyorum. Hiç kimse öğrencileri karşısına alıp dinlemiyor. ... Öğrencilerle karşılıklı konuşulsaydı, bu eylemler bu şekilde olmazdı."

• "Boykot konusunda öğrencileri haklı buluyorum. Bu olayları yaratan tamamen hükümetin yanlış politikasıdır. Boykota katılmadım, ama destekliyorum."

• "Düşünceleri doğru mu değil mi? Bilmiyorum. 1 mayıs eylemlerini ben işçilerin yaptığını sanmıyorum. Ama polisin saldırısına tepki duyuyorum. Eylemler daha değişik biçimlerde de yapılabilirdi, örneğin bildiri dağıtılarak yapılması gibi.

Cenaze törenine gelen gençlerin ellerinde Dalcı'nın polis tarafından vurulmadan az önce, taş toplarken çekilen resimleri taşındı.

UYOR?

nden Bengü Özdemir:
ı verilmeliydi. Polis ve
tika güttü. İşçilerin sa-
:la yetineceği yürüyüş
ğrenciler işçiye destek
ı."

● Polisin korteji bölmesiyle biraraya gelmek isteyen çok sayıda insan, polis şefinin "dağıtın şunları" emriyle çoplu, tekmeli saldırıya uğradı.

Bekçisi, sivil polisi ve karakol polisi ateş ediyorduo gün. Havaya filan değil, insan üzerine. Bu silahlardan çıkan kurşunlar 1 kişiyi öldürecek ve onlarca kişiyi yaralayacaktı.

Cenazeye de saldırdılar

1 mayısta yürüyüş yapmak isteyen gruba Tarlabaşı'nda polisin açtığı ateş sırasında kafasının arkasından yediği tek kurşunla ölen onsekiz yaşındaki işçi Mehmet Ali Dalcı'nın cenazesi 4 Mayıs günü olaylı bir törenle kaldırıldı.

Zeytinburnu Konyalı Cami'inden kaldırılan cenazeye polis olağan üstü güvenlik önlemleri aldı ve caminin yanından geçen herkesin üzerini aradı. Bu arada arka sokaklarda sessizce biraraya gelen çok sayıda insan alana alınmayınca "cenazemizi kaldıracağız" diye sloganlar attılar. Bunun üzerine caminin önüne gelmelerine polis tarafından izin verildi. Önde beyaz eşarplı kadınların yeraldığı cenaze töreninde Mehmet Dalcı'nın büyük bir bez afişi, sendikalardan ve derneklerden gelen çelenkler dikkati çekti. Kılınan öğlen namazından sonra arka kapıdan çıkarılan cenaze katılanların yürüyüşünü beklemeden mezarlığa gönderildi. Bunun üzerine cenazeyle yürümek isteyen çok sayıda insan polisin korteji ikiye bölmesiyle biraraya gelmek istedi. "Katil Polis aradan Çekil "sloganlarıyla polisin arkasında kalan arkadaşlarını isteyen ön taraftaki grup polis şefinin" dağıtın şunları" emriyle joplu tekmeli saldırıya uğradı. Hemen arkasından arkada kalan büyük kalabalık kalkan ve jop saldırısıyla karşıkarşıya kaldı. Bir andaki kaçışma ve panikte çok sayıda insan yerlerde sürüklendi. Saldırının başladığı noktada yere düşen bir genç arkasından gelen elli kadar polisin tekmeleri altında bayıldı. Ortalık bir anda yaralı insanlarla dolarken yürüyüşçüler çevre inşaatlardan topladıkları taşları polise atmaya başladılar. Bu arada polisin ateş açması ve gözyaşartıcı bomba taşlı - silahlı çatışmalar yan sokaklara kaydı. Bu arada kurşunla yaralanan insanlar görülmekle birlikte polis kimi insanları dövüp bıraktığı gözlendi. Kimi sokaklarda uzun süre polis ve yürüyüşçüler karşılıklı taş attı.

Bu arada çok sayıda gazeteci olaydan ağır yaralı olarak çıktı.

Olayda gözaltına alınanlar 1 Mayıs'ta gözaltına alınanlarla birlikte çeşitle aralıklarla DGM'ne çıkarıldılar. Cenazede yaralı olupta hastaneye kaldırılanlarda taburcu edildiklerinde gözaltına alınmışlardır.

• "Bu eylemler sanki 12 Eylül öncesi sağ-sol çatışmaları imajı yaratıyor."

• Polisin saldırısı kötü bir olay, kesinlikle olmamalıydı. 1 mayıs İşçi Bayramı ise bayram olarak kutlanmalı. Ben şu an korkuyorum, yani boykot çağırısı yapanlara güvenmiyorum. Bizler burada okumaya geliyoruz. Bence 1 Mayıs'a yaklaşımı çok farklı. Bu tepkinin farklılığı derinden araştırılmalı."

Basına yapılan saldırıyı kınıyoruz:
Mehmet Ali Dalcı'nın Zeytinburnu'nda ki cenazesinde, polis'ten dayak yiyenlerin arasında basın mensupları da vardı. Cumhuriyet Gazetesi Muhabiri Fuat Kozluklu az sonra kolu'nun kırılacağından habersiz, binbir zorlukla fotoğraf çekmeye uğraşıyordu. Bu fotoğraf çekildikten 5 dakika sonra Fuat Kozlukçu, olayları görüntülediği için, polisten dayak yiyecek ve kolu kırılacaktı. Tabii bu gazetecilere atılan dayaktan nasibini alan sekiz gazeteci daha vardı.

SEVDALI KUŞ

Aliye UÇAR

"Ben bir küçük sevdalı kuştum
Aklım ermedi ellere uçtum.
Yaban ellere uçtum"

Küçük sevdalı kuş sıcak mı sıcak bir Mayıs sabahında, Zeytinburnu'ndan uçmaya başladı. Yaşı küçücüktü. Daha sakalları bile çıkmamıştı. Gözleri alev alevdi, hani derler ya fidan gibi bir delikanlı olurdu bir-iki seneye kalmadan. Uçmayı seviyordu, yeni yerler görecekti, dünyanın büyüklüğünü keşfetmeye çıkıyordu, Ona göre bu yol Taksim-Tarlabaşı'ndan geçmeliydi. Pankartını aldı, kendi gibi uçmaya sevdalı arkadaşlarıyla Tarlabaşı'nda buluştu.

O küçük sevdalı kuşu, ilk defa orada gördüm. Tarlabaşı'ndan uçarak yürüyordu. Onu silahla engellemeye karşı önce pankartının sopasını kırıp fırlattı. Sonra olmadı yerden taş topladı, onu fırlattı.

Orada kucağında taşlarıyla gördüm onu. Gülüm dediğimi anımsıyorum. Arkadan kurşun sesleri, önde taş toplamaya çalışan küçük bir sevdalı kuş... Sonra bilinen ama unutulmaya yüz tutmuş olaylar.

Bilinmeyen ise, Taksim çıkışından Şişhane'ye kadar polisin de kortej halinde onların arkasından neden yürüdüğü... Sayıları onlardan fazla olan polisin Mecidiyeköy'de binlerce işçinin eylemini engelleyebiliyorken, amacı engellemekse buradaki beşyüz insanı nasıl silah kullanmadan dağıtamadığı... Peki ya onları Şişhane'den karşılayan üç sivil araba... Çelik yelekli, otomatik silahlı, yaylım ateşi başlatan bu siviller. Bunlar kim?

Bu sesler durmayacak mı, niye giderek hızlanıyor, savaş ta böyle mi oluyor acaba?!

Sevdalı bir kuş bu ateş arasından kaçmaya, çalışırken arkadan yediği bir kurşunla olduğu yere düştü. Kanatları da iki yanına düşüverdi. O güzel yüzü kanlar içinde, ömrünün baharında, sıcak bir bahar sabahı gencecik beyninden vurulmuş, upuzun yatıyor...

Yanına gittiğimde o, taş toplamaya çalışan küçük sevdalı kuşu, penyesinden ve pantalonundan tanıdım. Alnında kanlar arasında bir kurşun deliği. Ağzı ve gözleri kapalı. O anda benim şaşkınlığıma, çığlığıma karşın onun sonsuz sakinliğine şaşıyorum. Doğru ya, o benim gördüğümü görmüyor.

Ben o kurşun yağmurunda bugün tesadüfen yaşıyorum. Onlarla yürüyordum, fotoğraflarını çekiyordum. Ama yanından buz gibi geçen kurşunların etrafı nasıl cehennem ateşine çevirdiğini o küçük sevdalı kuşu yerde gördüğüm zaman anladım. O da tesadüfen mi ölmüştü?

Daha bitmedi... Başka bir sevdalı döndü geldi. Kanatlarını arkadaşının kanlı vücudunda gezdirdi, Kaldırmaya çalıştı ve "ölmemiş, yardım edin" diye bağırdı. Bağırmasıyla coplar arasında bir arabaya bindirilmesi bir oldu. Fotoğraf makinalarının çıkardığı ve uzaktan gelen kurşun sesleri arasında yandaki küçük sokaktan bir tıkırtı duyuyoruz. O yöne giden kurşunları takip ediyoruz. Ve oradan bir kız kafasını çıkarıyor. Arabanın arkasından kurşunlara karşı taş atıyor. Kaçmaya başlıyor. Arkasından üç polis, duvarı siper almış ateş ediyor. Gözlerimi kapatıyorum; o da vuruldu... Ama düşmedi.

Düşen o küçük sevdalı kuşun adı; Mehmet Ali. Dalcı. 1 Mayıs 1989 günü Tarlabaşı'na geldiği zaman yaşı 18'di ve bir atölyede işçi olarak çalışıyordu.

Sonrasında çok şeyler söylendi. Hem de "büyük" insanlar söyledi.

"Kabahat gençlerde" dendi. Bir "büyük", "kardeş katili vaciptir" dedi. Bir başbakan, "bir kişinin ölümü büyütülecek bir olay değildir" dedi.

Peki bir insanın ölümünü hangi büyüklüğe göre değerlendiriyorsunuz, bir insan ömrünü neye göre biçmeli?

Belli ki bunu kendi varlığınıza göre biçmişsiniz. Peki ama bu hakkı size kim veriyor?

Dünya onu 1 Mayıs 1989 günü 117 ülkede bayram olarak kutlanan bir günü kendi ülkesinde kutlamak isterken öldürülmüş tek insan olarak hatırlayacak.

1 Mayıs sabahında o bir küçücük sevdalı kuştu. Aklı ermeye başladığı için yaban ellere uçuruldu.

'Öğrenciler işçilere destek vermek için oradaydı.'

Bengü Özdemir

"Bence yürüyüşe izin verilmeliydi. Polis ve dolayısıyla devlet yanlış bir politika güttü. Sonuçta işçinin sadece hakkını aramakla yetineceği yürüyüş kanlı bitmemeliydi. Öğrenciler işçiye destek vermek için oradaydı."

Güniz Onat

"Bence her iki taraf ta hatalı. İşçi ve/veya öğrenci izinsiz bir yürüyüş yaptığı için, polis'se böyle durumlarda izleyeyeceği daha iyi yollar varken silaha sarılmakta hatalıydı. Ve bu madem bir işçi bayramı öğrencinin orada olması gerekmez."

Nimet Saka

"Polisin tutumu çok yanlıştı. İzin verilmemiş bile olsa insanların üzerine silah sıkmak sanırım kimesinin hakkı değil."

Altan Artman

"olaya genel anlamda olumsuz bakıyorum ve olmaması gerekir diyorum.. Bırakın işçi bayramını işçiler kutlasın. Hak varsa meşru yoldan aranmalı. 80 öncesine dönmek pek hoş değil. Ama polisin tutumu da esef verici."

Tabuların gölgesindeki cinsellik

- Yasakların en yoğun yaşandığı alanlardan birisi de cinselliktir. Toplumumuzda cinsellik neredeyse konuşulmaktan korkulan bir "öcü" haline gelmiştir.
- "Cinsel sorun, cinsel ilgi ve tepkilerin alışılagelmiş normal düzenlerinin bozulmasının devam etmesidir."

ZÜHEYİR KİMYONOK

Yaşamınızı sınırlar, engeller çevreliyor. Yasakların en yoğun yaşandığı alanlardan birisi de cinselliktir. Toplumumuzda cinsellik neredeyse konuşulmaktan korkulan bir "öcü" haline gelmiştir. Bu nedenle cinsel yaşam bilgi eksikliği, yanlış düşünce ve inanışlarla kötürümleştirilmektedir. Doç. Dr. Arşulays Kayır bu konudaki sorularımız şöyle yanıtladı:

— Cinsellik nedir?

— İnsan için cinsellik bir sosyal yakınlık, bir iletişim yoludur. Sosyal yaşamın karmaşıklığı içinde aşk ve duygusal boyutlarıyla cinsel yaşam insanın hayatında farklı zamanlarda farklı yollarla ifade bulur. Gençlik yıllarında cinselliğin çekiciliği yoğun yaşanır.

— Cinsel sorun nedir?

— Cinsel ilgi ve tepkilerin alışılagelmiş normal düzenlerinin bozulmasının devam etmesidir. Örneğin ailenin özellikle kızlarına "sana güveniyoruz. Ordunun içine gider gelirsin" sözlerinin çok baskı ve suçluluk duygusu yarattığını düşünüyorum. Anne-baba çocuğuna büyük bir sorumluluk veriyor. Bu sevgi ve güveni bozmamak için sürekli bastırmalar... istemlerine yenik düştüğü zaman da suçluluk, aldatma duygusu ve cinselliğini kısmen yaşama, şu veya bu şekilde kendini tam bırakmama, bekaretini koruma korkusu, bir kızın bekaretine zarar vermeme korkusu...

— Kadın ve erkek için cinsel sorunlar nelerdir?

— Kadın için: 1- Cinsel ilgisizlik, isteksizlik, 2- Uyarılamama, 3- Orgazm olamama, 4- Cinsel birleşmenin olmaması (Vaginismus), ağrılı cinsel ilişki, cinsel korkular (Tiksinme)

— Erkekler için: 1- Cinsel ilgisizlik, isteksizlik, 2- Ereksiyonun olmaması, 3- Erken boşalma, geç boşalma, boşalmama veya ağrılı boşalma, 4- Ağrılı cinsel ilişki, cinsel korkular.

— Cinsiyeti erkek olandan ne bekleniyor? Cinsiyeti kadın olandan ne bekleniyor? Ne zorluklar yaşanıyor?

— Bunu daha somut tanıyabilmek için yerleşik cinsel mitlere (inanışlara) bakmak oldukça aydınlatıcıdır.

— Sık rastlanan ve kırılması gereken yanlış bazı cinsel mitlerden bahseder misiniz?

— Bunları 18 başlık altında toplayabiliriz.

1- "Erkek her zaman sex ister ve her zaman sex'e hazırdır".

Erkeğin ihtiyaçlarıyla başlayan erkek yapabilirle sürüyor. Sanki erkek insan olmaktan çok sex makinasıdır. İstemediği zaman ise iktidarsızdır. Bu erkeğin kişiliğine yapılmış hakareti içerisinde taşıyor.

2- Sex'i daima erkek başlatmalı ve yönetmeli, erkek önder ve aktif olmalıdır. Gerçek bir erkeğin hem bilgilenme bakımından hem de uyarılma bakımından bir kadından alabileceği fazla bir şey yoktur."

3- 9'Sex'i başlatan kadın ahlâksızdır. Başlatmadığı ve sürdürmek istemediği zaman frijit (soğuk) kadın olur."

Burada da kişiliğe yöneltilmiş bir saldırı vardır. O insan duygusal olarak da soğuk sayılır. Oysa isteksiz olmanın çok çeşitli nedenleri olabilir. Kültürümüz geleneksel olarak, kadınlara cinsel uyanma, cinsel terimlerden çok romantik terimlerle nitelendirilmesini öğretmiştir. Kadın pasiftir imajı cinsellikte kendisini göstermektedir.

4- "Sex eşittir, cinsel birleşme diye nitelemek. Cinsel birleşme ve orgazm hedeflerini tek önemli faktör olarak öne çıkartmak."

Erkekler için en zararlı mit. Çünkü cinsel ifadelerin diğer boyutlarını kısıtlar ve ereksiyonun varlığına gereksinim duyulur. Dolayısıyla sert penisleri olmadan erkek değildirler.

5- "Bir erkekte ereksiyon olunca en kısa sürede boşalmalıdır. Cinselliğin erkeğin yalnızca fizyolojik ihtiyacıdır."

6- "Sex her zaman kendiliğinden ve doğal olmalıdır. Sex hakkında düşünmek ve konuşmak onu bozar."

Oysa karşınızdaki insanla konuşmadan onun hoşlanıp hoşlanmadığını bilemezsiniz. Karşı cinsin bedenini tanımaya ihtiyacınız vardır.

7- "Tüm fizik dokunmalar cinsel birleşmeye gitmelidir."

Kişilerin birbirlerinin bedenlerine dokunmaları başlı başına anlamı olan güzel bir yakınlıktır. Erkeğin de kadın gibi kucaklanmak ihtiyacı olabilir. Bunun ille de cinsel ilişkiye gitmesi gerekmez. Konuşmak, gülmek de cinsel yakınlıktır. Hoş bir müzik dinlerken, yüzerken de böyle bir heyecan duyulabilir.

8- "Erkekler duygularını belirtmemelidirler. Ancak bazı duygulara izin vardır. Ağlama, üzülme, sevgi belirtme, kontrol altında tutulmalı. Bunlar kadınlara özgüdür."

9- "Her erkek kadınlara nasıl zevk vereceğini bilmelidir."

Sanki o erkeğin deneyimi ve her kadını etkileme şekli aynı olacakmış gibi.

10- "Sex ancak iki tarafın birlikte orgazm olması ile güzeldir."

Birlikte orgazm bir yana tek başına orgazmın hedeflenmesi bile en büyük zevk değildir. Dokunma, hissetme, istek duyma, uyanma olmadan orgazmın hedeflenmesi her iki cins içinde aynı şikayet nedenidir. Bir insan doyuma ulaşabilir, ama duygusal etki yetersiz ise bir şeyler eksik kalacaktır. Sevişmek orgazmdan daha fazla bir şeydir. Cinsellikte başarı birimi orgazm değildir. Bu erkeğin boş yere beceri gösterisi, başarma anlayışına yöneltir.

11- "Bireyler birbirlerini sevdikleri takdirde birlikte sex'ten nasıl zevk alabileceklerini de belirlerler."

Konuşmak, kendi bedenini ve karşı bedeni tanımak önemlidir ama yeterli değildir.

12- "Cinsel ilişki içinde olan eşler, içgüdüsel olarak diğer eşin ne düşündüğünü ve ne istediğini bilir."

Bizce sormadan bilemez, özellikle de ilişkinin başlarında.

13- "Mastürbasyon kirli ve zararlıdır."

Bu sanki yalnızca erkeklere bahşedilmiş gibi, kadınlar arasında konuşulmaz bile. Çünkü böyle bir hak ve ihtiyacı yoktur. Kadının sosyalleşmesinin geleneksel etkisi çocuklukta ve ergenlik çağında kadının cinsel deneyimlerini sınırlamakta ve cinsel davranışlarına uygun sosyal bağlamda katı normlar koymaktadır. Mastürbasyon kadınlar arasında, erkekler arasında olandan daha az yaygındır.

14- "Cinsel ilişki içerisinde mastürbasyon yanlıştır."

Biz yanlış olmadığını ancak cinsel sorunların çözülmesinde önerdiğimizi belirtelim.

15- "Erkekte ereksiyon olmuyor ise o zaman partnerini çekici bulmuyordur."

Bazen öyle ama genelleştirilemez.

16- "Cinsel birleşme sırasında fantazi kurmak yanlıştır."

Erkek sex rol deneyimlerini, aktif, bağımsız bir kabul edilmesini kolaylaştırır.

17- "Erkek sex'e hayır diyemez; kadın sex'e hayır diyemez."

Kadın sex rol sosyalizasyonunu, pasiviteyi ve başkalarının gereksinim ve taleplerine yanıt verir olmayı destekler.

18- "Sex'te neyin normal olduğuna dair belli, kesin, evrensel kurallar vardır."

Cinsel ilgi ve uygulaması çok çeşitlidir. Ayrıca farklı kişilerle farklı biçimlerde yaşanır.

Son olarak iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

Şunu belirtmek isterim ki, herhangi bir cinsel aksamadan söz edilse bile insan cinselliğinde en önemli boyut "cinsel doyum"dur. Bir cinsel ilişki içerisinde kişinin doyumu sadece aksamanın olup olmaması üzerine dayandırılamaz. Doyum, ilişkinin cinsel ve cinsel olmayan diğer yanları ile düşünülmelidir. Sevilen ve hoşlanılan bir eşle sevişme, bu duyguların güçlü olmadığı ilişkideki sevişmeden farklıdır. Cinsel hazlar, yakınlıklar olmadan da gayet güzel yaşanır. Fakat karşılıklı duyguların, yaşamın kalitesini başlı başına değiştiren önemli bir unsurdur.

— Çok teşekkür ederim.

ARŞALUYS KAYIR KİMDİR?

Doç.Dr. Arşulays Kayır: 1946 yılında Diyarbakır'da doğdu. 1966 yılında Üsküdar Amerikan Kız Lisesi'nden, 1970'te İ.Ü. Edebiyat Fak. Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. 1972 yılından beri İ.Ü. Psikiyatri Ana Bilim Dalı'nda psiko-nevroz, psikosomatik ve psikoterapi bölümünde öğretim üyeliği yapmaktadır. Son 10 yıldan beri bireysel ve grup psikoterapisi, cinsel sorunların psiko terapisi üzerine çalışmaktadır. Bu konularda (özellikle kadın cinselliği) ile ilgili çeşitli araştırmaları vardır.

● *5. Gençlik Günleri Tam Gaz Devam Ediyor*

BELEŞ ETKİNLİKLERE HÜCUM !!!

● Tüm etkinlikler ücretsiz. Biraz da bu yüzden olsa gerek, gençler çoğu etkinlikte boş yer bırakmıyorlar. Ne yapılıyor ediliyor söyleşilerin yapıldığı altmış kişilik Cep Tiyatrosu'nda yüz kişi oturmayı başarıyor.

● Görüştüğümüz tüm öğrenciler Gençlik Günleri'nin olumlu olduğu konusunda birleşiyor. Elbette hepsi de etkinliklerin ücretsiz olmalarından yana. Bir de aksaklıklar olmasa...

Tamer BARAN
Züheyir KİMYONOK

Harbiye Muhsin Ertuğrul Tiyatrosu 'farklı bir heyecana' bugünlerde sahne oluyor. Tiyatroya giren çıkanlar, koşuşturanlar, yer bulamamanın sıkıntısını, kültürel etkinliklerin heyecanını yaşayanlar hep gençler. Çünkü bugünlerde İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları 5. Gençlik Günleri düzenleniyor Harbiye'de.

Hergün onikide film gösterimleri, onbeşte söyleşiler, akşam saatlerinde konserler ve Fatih Reşat Nuri Tiyatrosu'nda oyunlar sergileniyor. Tüm etkinlikler ücretsiz. Biraz da bu yüzden olsa gerek, gençler çoğu etkinlikte boş yer bırakmıyorlar. Ne yapılıyor ediliyor söyleşilerin yapıldığı altmış kişilik Cep Tiyatrosu'nda yüz kişi oturmayı başarıyor. Konserlerde boş yere rastlamak mümkün olmuyor. Yine de gençlerin bu etkinliklere yeterli ilgiyi gösterdikleri söylenebilir mi?

Görüştüğümüz öğrencilerden Berrin Akdeniz, "geçen yıl ki Gençlik Günleri'nin daha başarılı olduğu" kanısında. "Bu yıl sanıyorum ki insanların birtakım problemleri oldu, o yüzden gelemediler" diyor.

Günler kapsamında bir konser veren Grup Çağrı'nın elemanlarından Cem Akgün ise "ilginin ilk gün için fena olmadığını" söylüyor. "Genç insanlarla beraber olmak çok güzel bir duygu. Biz de müziğimizi, söylediklerimizi, çeğrımızı onlarla paylaşmayı çok seviyoruz." diyor Cem.

Aynı gruptan Tevfik Fikret Tufan'ın görüşleri ise şöyle: "Şehir Tiyatroları'nın gençliğe sosyal ve kültürel hizmet götürmesi tabi ki çok güzel. Fakat onun Türkiye çapında yaygınlaştırılması gerekiyor. Öğrencilere hizmet sunuluyor. Ücretsiz olması çok olumlu."

Görüştüğümüz tüm öğrenciler Gençlik Günleri'nin olumlu olduğu konusunda birleşiyor. Elbette hepsi de etkinliklerin ücretsiz olmalarından yana. Birde aksaklıklar olmasa

Bir öğrenci, "Programın aksıyor olması canımı sıktı. İyi organize edilmemişti. Örneğin bugün üç kişi gelecekti, bir tek Talat Bulut geldi. Bu canımı sıktı. Dinlemiyorum." sözleriyle dile getiriyor tepkisini.

İlk Gençlik Günleri'nin düzenleyicilerinden olan mimarlık öğrencisi Şahin Özyurt, günlerin "resmileştiği" görüşünde: "İlk düzenlendiğinde amatör bir ruhu vardı. Daha sempatikti. Gençler yapıyorlardı işleri, halkla ilişkileri gençler sağlıyorlardı. şimdi bir resmiyet var, kravatlı insanlar falan. O da itici geliyor gençlere."

İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi öğrencisi Hasan Poyraz, Gençlik Günleri'ni "geç kalınmış bir olay" olarak değerlendiriyor: "Daha iyi değerlendirilmeli. Ve gelenlerin sayısının artırılması için okullarla diyaloğa geçilmelidir."

"Tiyatro için öbür tarafa geçmenin zor olduğundan" yakınan İlknur Akın'a göre "program yeterli değil" ve "aksayan çok şey var."

3 Mayıs günü "Cinsel Kimlikler" konulu söyleşiye konuşmacı olarak katılan Doç. Dr. Şahika Yüksel'in programla ilgili görüşleriyse şöyle: "Programa bir göz attığımda, doğrusu birbirinden farklı, bir yandan birbirini tamamlayıcı, bir yandan da farklı alanlarda tartışmayı gündeme getiren, olumlu bir program olduğunu gödüm."

Mimar Sinan Ünivesitesi öğrencisi Tamer Önem, "programın yeterli olduğu" kanısında. "Tabii uygulanırsa; gelmeyen çok sanatçı var." diyor. Tamer'e göre Gençlik Günleri'nin önemi içerdiği etkinliklerle sınırlı değil: "Gençlerin bir araya gelip kaynaşmaları açısından çok önemli. Sadece filmleri, oyunları izlemeleri bir şey kazandırmıyor. Aynı zamanda birbirleriyle de kaynaşıyorlar."

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi'nden Ayhan Sarıtaş, "etkinliklerin bir aya yığılması yerine, tüm bir yıla yayılması gerektiğini" söylüyor.

Tüm bu yor umlara karşın 3 Mayıs'ta başlayan 5. Gençlik günleri tam gaz devam ediyor. 31 Mayıs'a kadar yeni yeni filmler, söyleşiler, konserler gençleri bekliyor...

Merdivenler, trablanlar, koltuklar, yerler.. her yer gençlerle dolu. İğne atsan yaşlıya değmiyor.

ÖĞRENCİLER NE DİYOR

Tamer Önem: "Sadece filmleri, oyunları izlemeleri bir şey kazandırmıyor. Aynı zamanda birbirleriyle de kaynaşıyorlar."

Cem Akgün: "Genç insanlarla beraber olmak çok güzel bir duygu."

Berrin Akdeniz: "Geçen yılki Gençlik Günleri daha iyiydi."

Tevfik Fikret Tufan: "Türkiye çapında yaygınlaştırılması gerekiyor."

Şahin Özyurt: "İlk düzenlendiğinde amatör bir ruhu vardı. şimdi resmileşti."

Hasan Poyraz: "Gelenlerin sayısının artırılması için okullarla diyaloğa geçilmeli."

ETKİNLİKLER SÜRÜYOR

Gençlik Günleri'nin kalan onbeş gününde birbirinden güzel filmler gösterilecek. Örneğin Polanski'nin 'Çılgın'ı, Erdem Kıral'ın son filmi "Av Zamanı", Scorcese'nin yönettiği "Taksi Şöförü", Coppola'nın "Dışardakiler", Zeki Ötken'i son filmi "Düttürü Dünya", Visconti'nin başyapıtı "Venedik'teÖlüm", Ertem Eğilmez'in bu sezon çok iyi iş yapan filmi "Arabesk" ve Elia Kazan imzalı "Arzu Tramvayı" ve Rıhtımlar Üzerinde".

Gençlik Günleri boyunca Neco, Grup Bulutsuzluk Özlemi ve Grup Dinlence'nin konserleri izlenebilir.

17 Mayıs günü Ailla Özdemiroğlu, Sarper Özsan ve Onno Tunç "Film ve Oyun Müzikleri" üzerine konuşacaklar. Ertesi gün düzenlenecek olan "Genç Olma özgürlüğü" konulu söyleşinin konuğu Yıldırım Türker. 25 Mayıs günü Murat Belge "Arabesk Kültür" konusunda söyleşecek.28 Mayıs günü düzenlenecek olan "Yeni Türk Sineması" konulu söyleşiye Aytaç Arman, Zuhal Olcay, Macit Koper, Nisan Akman ve Yalçın Dümer katılacaklar. "Kitabın Gençlik Kültüründeki Yeri" konulu söyleşi 3' Mayıs günü gerçekleştirilecek. Söyleşide Atilla Özkırımlı, Fatih Özgüven, Nilüfer Göle, Orhan Pamuk ve Ömer Faruk gençlerle birlikte olacaklar.

Grup Doğuş gençlerle birlikte.

"KENDİ OLAYLARINA SAHİP ÇIKSINLAR"

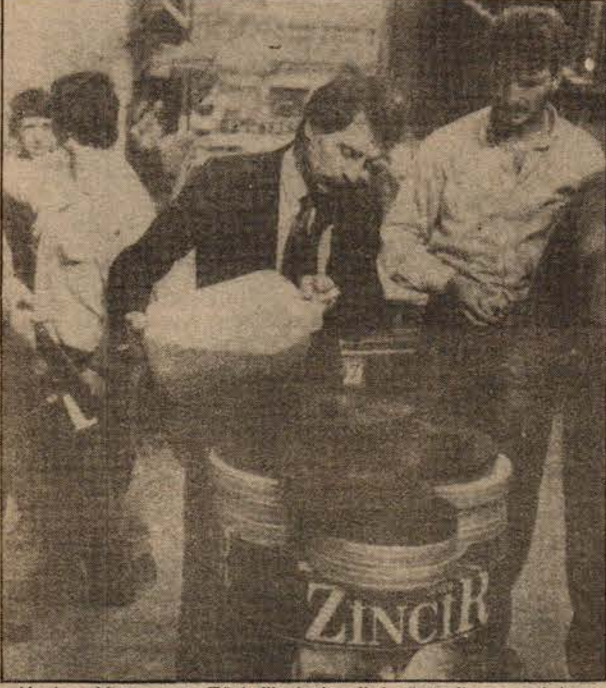
Gençlik Günleri'nin düzenleyicilerinden, Şehir Tiyatroları görevlisi Zühal Ergen, bize günlerin nasıl düzenlendiğini anlattı:

"Bu yıl Gençlik Günleri'nin beşincisini yapıyoruz. Belirli bir taban oluştu bu beş yılda. Bayağı da yoğun bir ilgiyle geliyorlar gençlerimiz. Gençler ne istiyorlarsa, kimi gündeme getiriyorsa, kiminle tartışmak istiyorsa ve hangi konularda tartışmak istiyorsa çeşitli kanallardan bize bildiriyorlar. Örneğin onbeş günde bir etkinlikler düzenledik, geçtiğimiz aylarda. Onların görüşlerinden yola çıktık. Programı düzenlerken bu görüşleri göz önünde bulundurduk. Ayrıca kendi seçtiğimiz, belirlediğimiz, ihtiyaca yanıt vereceğine inandığımız konularla ilgili etkinlikler var. Seçerken üniversite gençliğini hedef alıyoruz. Üniversitelerle de diyoloğumuz oluyor. Bir etkinlik başladığı zaman üniversitelere ilgili afişler asılıyor. Öğrenciler bu etkinlikleri oldukça sahipleniyor. Üniversitelerde bu etkinliklerle ilgili afişleri görmedikleri zaman gelip bizi uyarıyorlar.

Tüm bunlar gençlik için yapılıyor. Kimsenin kârı, çıkarı yok. Gençler olaylarına kendileri sahip çıkmalılar. Televizyondaki röportajlarda bir genç şöyle demişti: "Gençliğin böylesine sahipsiz bırakıldığı bir ülkede, bize sahip çıkılması çok güzel... İşte biz gençlere sahip çıkıyoruz. Onlar da kendi olaylarına sahip çıksınlar ve gelsinler. Üstelik tüm etkinlikler ücretsiz."

'Aykırı' yönetmen Korhan Yurtsever'le söyleştik:

"FİLMLER YAKILMASIN"

Korhan Yurtsever, Türk filmlerine ilgi gösterilmemesini protesto etmek için kendi filmini yaktı. Dileriz bu, yakılan ilk ve son film olur..

Tamer BARAN   Aliye UÇAR

• .."Türkiye'de sinema işletmesinin nasıl olduğunu, bir "kültür merkezi"nin nasıl işletileceğini, bir "kültür merkezi"nin Türk sinemasına nasıl hizmet verebileceğini göstermek istiyorum."

KORHAN YURTSEVER KİMDİR?

Korhan Yurtsever, 11 yıl sinemanın çeşitli dallarında çalıştıktan sonra 1978'de ilk filmi "Fırat'ın Cinleri" ile yönetmenliğe başladı. "Fırat'ın Cinleri" ülkemizde ve yurtdışında büyük ilgi gördü, 13 ülke televizyon ve sinemalarında gösterildi, yabancı festivallere katıldı, ödüller aldı. Ertesi yıl gerçekleştirdiği "Kara Kafa"nın ülkemizde yasaklanmasıyla yurtdışına gitmek zorunda kaldı ve Almanya'ya yerleşti. Alman televizyonu ZDF'de yönetmen olarak çalışan Korhan Yurtsever 1987'de ülkeye döndü ve reklam filmleri yapmaya başladı. Aynı yıl üçüncü uzun metraj filmi "Zincir"i gerçekleştirdi.

SÖZHAKKI iki hafta önce gazetelerde sizinle ilgili bir haber yer aldı. Kendi filminizi yaktınız.. Bu olayın nedenini anlatır mısınız?

KORHAN YURTSEVER "Zincir" Antalya'da ödül almasına rağmen 1,5 yıldır sinemalarda gösterilme şansı bulamadı. **Demokrasiyle yönetilen, sansürün olmadığı ülkelerde başka tür bir sansür var; filmi istediğiniz gibi gerçekleştiriyorsunuz ama sinema bulamıyorsunuz.** Bu ekonomik sansür bence en az öteki kadar etken ve kötü... "Zincir" uzun süredir gösterilemeyince, İstanbul Film Festivali sırasında Moda Kültür Merkezi ile konuştum, filmi festivalden sonra bir hafta göstermelerine karar verdik. Film gösterime girdi, iki gün sonra MKM yöneticilerinin filmi göstermek istemedikleri endirek olarak kulağıma geldi. Perşembe günü film tek seansa indirildi. Onlara, bu filmi para kazanmak için göstermediğimizi, oynatılmasına birlikte karar vermişken bana sormadan tek seansa indirmeye hakları olmadığını söyledim. "Eğer MKM "Zincir"i bir hafta oynatmakla iflas edecekse, MKM'nin bir haftalık gideri olan 2,5 milyon lirayı ben karşılardım." dedim. Sinemaya gittim, "Zincir"in yerine koydukları filmin ne kadar iş yaptığını görmek için. Gördük ki akşam seansında sekiz kişi geldi sinemaya, sonraki seansta 13 kişi. İş yapmadığı gerekçesiyle bir seansa indirilen filmin yerine konan film iş yapmayınca, ben filmimi yakmaya karar verdim. Cemal'den (MKM Müdürü Cemal Şan) kopyeyi istedim, onları da çağırdım. "Gelin birlikte yakalım" dedim. Ben yönetmen olarak sorunlarımı anlatırdım, onlar da sinemacı olarak sorunlarını anlatırlardı basına. Ama onlar gelmediler. Hatta basın toplantısını Adliye'nin merdivenlerinde yaptık.

Bu protestonun amacı neydi?

Amaç MKM'ni protesto etmek değildi kesinlikle.. Daha önce "Yusuf ila Kenan" ticari bir sinemada bir gün gösterildi, kaldırıldı. Mahinur'un filmi Kadıköy Kültür Merkezi'nde, İrfan Tözüm'ün filmi Adile Naşit Kültür Merkezi'nde birer gün gösterildi. **Benim yaptığım Türk sinemasına karşı takınılan tavrı protestodur. Çünkü bu genelde Türk sinemasının sorunudur. Bu ses yalnızca Korhan Yurtsever'in sesi değildir. Ömer Kavur'un sesidir, İrfan Tözüm'ün, Mahinur Ergun'un sesidir... Yaktığım filmin tek kopyasıydı, ama kendisi değil. Sembolik bir yakmaydı, yoksa kendi doğurduğum çocuğu öldürmek gibi bir düşüncem olamazdı.**

Türk sinemasına karşı takınılan tavır'dan söz ediyorsunuz. Biraz daha açar mısınız?

"Zincir"in kaldırılmasında ilginç bir nokta var. Festival sonrası filme doymuş ve parasını bitirmiş seyircinin filme gelmesi zor olacaktı, biz bunu biliyorduk. Ama film asıl seyircisini hafta sonu bulur. Özellikle sinema eleştirmenlerinin yazılarının yayınlanmasından sonra. Ama MKM yöneticileri hafta sonunu beklemediler nedense... Diğer örnekleri de saydım. **Giderek genelleşen bir tavır var. O nedenle de yaptığım yalnızca benim duygularımı yansıtmıyor, bundan sonra çektikleri filmleri oynatacak sinema bulamayacak yönetmenlerin acılarını da içeriyor.**

Filminiz kaldırılmayıp bir hafta oynayabilseydi, sorun çözülmüş olacak mıydı?

Tabii ki hayır. Bir hafta oynasaydı 8 milyon kazanırdı. Kaldı ki 60 milyon getirse ne olur? 60 milyon l hasılat yapsa, reklam giderleri 10 milyondur, 8 milyonu belediyeye gider, vergiyi de düşünce 35 milyon kalır. İkiye bölün, yapımcıya kalan para yaklaşık 15 milyon civarında olur.. Oysa film çok daha yüksek bir maliyetle gerçekleştiriliyor. "Zincir" birbuçuk yıl önceki fiyatlarla 60 milyona çıkmıştı. Yapımcı o parayı faize yatırsa 200 milyon olurdu, oysa şimdi hiç kazanamıyor. Ama para sorun değil. çünkü eğer ilişkileriniz varsa dışardan sermaye bulunabiliyor. Ya da filmi dışarı satmak mümkün. Örneğin Alman televizyonu satın aldığı filme 120.000 mark ödüyor. Filmin maliyetinin iki katı. Yani "Zincir"de para kazanacak. Ama sorun filmin asıl izleyicisine ulaşamaması. Örneğin Almanya'da sinema, televizyon izleyicisi Türkiye'dekinden daha çok tanıyor beni. Oysa ben bu toprağın insanıyım.

Türk sinemasının sorunlarından bahsetsek biraz?

O kadar çok sorun var ki. Yıllar önce atılan yanlış adımların cezasını çekiyoruz şimdi. **Biz geçmişten bir miras aldık ve onun ağırlığı altında eziliyoruz.** Seks filmleriyle, sulu melodramlarla seyirci sinemadan soğutuldu. Televizyon da buna katkıda bulunuyor. Yirmi yıl önce ticari kaygılarla çevrilen filmleri gösterip, eli ayağı düzgün filmlere gözlerini kapayınca seyirci Türk sinemasının hala orada olduğunu sanıyor, Türk filmini izlemeye gelmiyor.

Bu sorunların nasıl aşılabileceğini düşünüyorsunuz?

Yunanistan'da film çekilmeye başlanmadan maliyetin % 48'ini devlet, % 17'sini televizyon karşılıyor. Bizde de devlet desteği gerekiyor. Belediyelerin yapabilecekleri şeyler var. Sinema sayısı artırılabilinir. **Örneğin Şehir Tiyatroları var da Şehir Sinemaları neden olmasın? Sonra şu sıralar tiyatro sezonu kapanıyor, Şehir Tiyatrolarının salonları boş, film gösterilebilinir. Yabancı film gösteren sinemalara ayda bir hafta Türk filmi oynatma zorunluluğu getirilmeli.** Eğer filmlerin yakılması değil, oynatılması isteniyorsa bu zorunluluk getirilmeli.

Korhan Yurtsever aldığı ödüle bakıyor.. "Böyle mi olacaktı?"

Önümüzdeki dönem ne gibi çalışmalarınızolacak?

Bu yıl uzun metraj bir film çekmek istiyorum mutlaka. İki proje var. Bilgi vermek için henüz erken, yalnızca şunları söyleyebilirim: Bir tanesi gerek kadrosu ve gerekse içeriğiyle bugüne kadar Türk sinemasında cesaret edilip te yapılamayan bir proje. İkincisi bir güldürükara mizah yöntemiyle birşeyler anlatmaya çalışacağız. Ben katı gerçekleri anlatıyorum hep filmlerimde, yaşanan olaylardan yola çıkıyorum. O nedenle komedi benim yapabileceğim bir şey gibi gelmiyor pek, eğer adapte olabilirsem yapacağım.. Filmler dışında bir de sinema projem var. **Türkiye'de sinema işletmesinin nasıl olduğunu, bir "kültür merkezi"nin nasıl işletileceğini, bir kültür merkezinin Türk sinemasına nasıl hizmet verebileceğini götermek için bir cep sineması açacağım.**

Son sorum gençlerle ilgili olacak. Siz söyleşilerde, sohbetlerde gençlere güvendiğinizi gençlerle çalışmak istediğinizi söylüyorsunuz hep. Bu, ülkemiz için pek alışılmış bir düşünce değil. Gerçekten gençlere güveniyor musunuz bu kadar?

Evet. *Bugün sinemanın ölmekte olduğu bir dönemde sinemacı olmak için çırpınan gençler var. Onları hem çok seviyorum, hem de saygı duyuyorum. Böylesine kör topal ilerleyen Türk sinemasına birşeyler katabilmek için vargüçleriyle, istikballerini tehlikeye atarak çabalıyorlar. Ve bu çocuklar bir türlü Türk sinemasının içine girip te biryerlere varma şansını yakalayamıyorlar.* ***Ben de her yaptığım filmde elimdeki olanaklar elverdiğince onlara yardım edip yanıma almaya çalışıyorum. Yaptığım her reklam filminde sinemayı seven, ama sinemanın içinde yer almayan iki kişiyi yanıma alıyorum. Sete geliyorlar, o havayı soluyorlar.***

Gençler yeterince uyum sağlayabiliyorlar mı çalışmaya?

Reklam filminin süresi kısa olduğu için o uyumu sağlamaları beklenemez. Ama orada gördükleri onları müthiş mutlu ediyor. Vıdı vıdı birşeyler anlatıyorlar. Güzel şeyler söylüyorlar, bazen yararlanıyorum. O heyecanla duvara bir resim asıyorlar, halıyı düzeltiyorlar. Oysa onları kamera görmüyor bile. ***O heyecanlı kıpır kıpır gençlerin geldikleri setlerde ben de daha keyifli çalışıyorum. Onların heyecanı bana da geçiyor.***

Uzun metrajlı filmlerde ise daha fazla genç arkadaşla çalışacağız sanıyorum. Beş kişi olabilir örneğin.

Başka neler yapıyorsunuz gençler için?

Zamanın elverdiğince sinema üzerine sohbet ediyoruz.. Bir de İFSAK'ın 1990 Ocak ayında düzenleyeceği ve benim de jüride olduğum kısa film yarışmasında derece alanlara ben de ödül vermek istiyorum. Birinciye 7,5 milyon, ikinciye 5 milyon, üçüncüye, 2,5 milyon gibi, onlara bir kısa fim daha yapma olanağı verecek bir miktar ödeyeceğim.

Daha nice sizin gibi sanatçıların çıkması dileğiyle, teşekkürler..

...veee üniversiteliler sahnede

Seydi ÇELİK

Tiyatro topluluğu oluşturmak güç bir iş midir? Bu soruyu İ.Ü. İktisat Fakültesi öğrencilerine sorduğumuzda alacağınız yanıt, "Evet"dir.

İ.Ü. İktisat Fakültesi öğrencileri bir tiyatro topluluğu kurmak amacındaydılar. Önce bir tüzükle dekanlığa başvurdular, büyük zorluklarla karşılaşıp "Red" cevabı aldılar. Ama bu onları yıldırmayacak, bir daha, bir daha başvuracak 1986'dan beri istedikleri izini nihayet bu yıl alabileceklerdi. Bu izin sadece "ağızdan" olmasına rağmen öğrenciler, "şimdilik bu kadarı da yeter" diyerek duyurularına asmaya başlıyacaklardı. Böylece Üniversitede tiyatro topluluğu kurmak yolunda önemli fakat küçük bir adım atılmış oluyordu. Topluluğu da hemen bir isim bulunuyordu: İstanbul Üniversitesi İktisat Sahnesi.

Ama asıl sorun bundan sonra başlıyordu. Önce karşılarına yer bulma sorunu. "Bu konuda dekanlık yardımcı olmayınca çözümü dışarda aramak zorunda kaldık" diyor, tiyatro oyuncularından Serhat Aligül. Sonunda İktisat Mezunları Lokalinde çalışmalara başlanıyor. Ve tabii her tiyatronun başında Demokles'in Kılıç'ı gibi duran finansman sorununu çözümlemek üzere yeniden Dekanlığa başvurulmuş, ama fakütede buna ayrılmış bir fon olmadığı gerekçesiyle istemleri "red" edilmiş. "Bunun üzerine Mezunlar Cemiyeti'nden yardım istedik. Onlarda belli bir miktar parayı borç olarak vermeyi kabul ettiler. Fakat bu para yetmiyecek, kostüm ve dekorun tamamlanmasıiçin pamuk eller cebe diyecektik." diye anlatıyor Serhat. Ve bu söz her aşamada yinelenecek, ama öğrenciler pes etmeyecekler.

"Dekor ve kostüm işini ben üstlendim. 74 metre kumaş ve 260 metre tül'ün, dekor ve kostüm haline getirilebilmesi için olağanüstü hal ilan ettik. İğne, ipliğin bile ne olduğunu bilmeyen bizler birdenbire terzi kesildik. Kimimiz kesiyor, kimimiz ölçüyor, kimimiz dikiyorduk." diye coşkuyla anlatıyordu Meltem Öztan yaptıkları çalışmayı. En küçük detayına kadar sahnede ki herşey, onların emeğiyle yaratılıyordu. Bundan şikayetçi değildiler. Onur ve gururla anlatıyorlardı yaptıklarını.

İktisat Sahnesinin genç yönetmeni Tufan Karabulut, ortaokul yıllarında bir tiyatro oyunu okumuş ve onu çok beğenmişti. Bu oyunu sahnelemek onda bir tutku haline dönüşmüştü. Bu oyun Büchner'in 'Leonce ile Lena'sı idi. "Cebren ve hile ile oyunu İktisat Sahnesine getirdim." diyor Tufan. Tufan yaptığının zor bir iş olduğunun farkında, ama yılmadan uğraşısını sürdürüyor.

Oyunculardan Ayşen Şengözen "Biz sahnede yeni bir şey yaratamadık, ama kendimiz çok şey kazandık." diyor ve ekliyor: "Çok şeyi paylaştık ve kendimizin farkına vardık."

Öğrenciler böyle derken, bizede "Bir giren bir daha iflah olmaz" ya da "Sahne tozunu yutmaya gör" sözleri neden söylenmiş... Nedir bu sahnenin kerameti demek düşüyor...

Deli Dumrul Üstüne

Fuat Durukan

Eskişehir tiyatro severler için önemli günler yaşadı. Tiyatro severler Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü'nce 30. yıl şenlikleri dahilinde İşitme Özürlü Çocuklar Eğitim ve Araştırma Vakfı yararına düzenlenen ve Anadolu Oyuncuları tarafından sergilenen Güngör dilmen'in 1960 yılı Muhsin Ertuğrul Büyük Ödülü'nü kazanan Deli Dumrul adlı oyunun 24-27 Nisan tarihleri arasında izleme olanağı yaşadılar.

Deli Dumrul'un çalışmaları 88 Mayıs'ına kadar dayanıyor. Ayla Algan'la çalışan oyuncular, 20 Mayıs'ta başlayıp 6 ay süren bir maratonla, Zeki Güler'in yönetmenliğinde oyunlarını sergilediler. Yaşamın büyük bölüünü tiyatroya adayan değerli yönetmen Zeki Güler aynı zamanda Anadolu Üniversitesi Müh. Mim. Fakültesindeki çalışmaları da yönetmektedir. Bugüne kadar Afyon ve Kütahya'da da sahnelenen oyun, ayrıca Eskişehir öğretmenlerinede sahnelendi. Öğrenciler tarafından ilgiyle izlenen oyun, önümüzdeki günlerde birçok şenliğe katılacak. Özgün müziğini Ali Cemalcılar'ın yaptığı oyunun dekoru Kazım Sezgin ve Atilla Atar tarafından, kostümü ise Eskişehir Halk Bilim Araştırma Merkezi'nce yapıldı.

Baştan sona büyük bir ilgiyle izlenen Deli Dumrul sevgi üstüne kurulu, Bakan Göngör Dilmen oyunla ilgili olarak neler diyor?

"Nice yıllar şu yüreği yokladım
Yoku vardan ayıkladım
Bir sevgi kaldı geriye
Ko Tanrı diyelim adına."

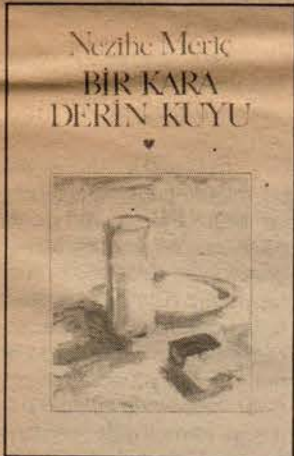
IFSAK'tan Fotoğrafçılık kursu

İstanbul Fotoğraf ve Sinema Amatörleri Derneği İFSAK, 16-18 yaş grubundaki gençlere yönelik Temel Fotografçılık kursu düzenledi. 3 Haziran Cumartesi günü başlayacak olan kurs, 6 hafta sürecek.

İFSAK Danışma Grubu üyesi Metiner GÖREN'in öğretici olarak bulunacağı kursda; fotoğraf makinası (Gövde ve Objektif), ışık ve ışık ölçüm sistemleri, yardımcı araç ve gereçlerin kullanımı, kompozisyon, karanlıkoda ve baskı teknikleri konuları işlenecek. Cumartesi günleri 14.00-16.00 saatleri arasında yapılacak kurslar süresince fotoğraf çekim gezileri de düzenlenecek ve kurs sonunda çalışmalardan oluşan bir sergi açılacak.

Kurs hakkında ayrıntılı bilgi, İFSAK Eğitim Bölümü P.K. 272 Beyoğlu adresinden alınabilir.

KİTAP

Bir Kara Derin Kuyu/Nezihe Meriç/Can Yayınları/134 sayfa/3600 TL

"Bir Kara Derin Kuyu" öykü yazarımız Nezihe Meriç'in, 1979'dan bu yana yazdığı öykülerden oluşuyor. Kitapta yer alan ondört öyküde, yazar, giderek değişen toplumumuzu, bu değişimden etkilenen bireyleri anlatıyor. "Gül Yaprağının Pembe Sesi" isimli öyküsünde şöyle diyor Nezihe Meriç: "Ben, bu yeni kuşağı ilgiyle izliyorum. Anlamasına çok iyi anladığımı sanıyorum da buralara nasıl geldiler ona şaşıyorum. Bu insanca ilişkileri, ne zaman, nerelerden edindiler; bunca yozluğun, karışıklığın içinde nasıl böyle arı, böyle dost, böyle insan kalabildiler.."

Şahların Şahı/Ryszard Kapuscinski/Çeviren:Oktay Döşemeci/Metis Yayınları/122 sayfa/3500 TL.

"Şah'ın tiyatrosu: Şah en yüksek, uluslararası düzeyde bir tiyatro kurmaya çalışmış bir yönetmendi. Seyircilerini sever, onları memnun etmek isterdi. Ama sanatın gerçek doğasından habersizdi; bir yönetmenin gereksinim duyacağı hayal gücüne ve deneyime asla sahip olmadı; servet ve unvanın bu iş için yeterli olduğunu sandı. "Yanıldığını ülkesinden

apar topar kaçmak zorunda kaldığında anlayacaktır. Şah. İran'daİslam kazanmıştır, mücadeleyi. Halk ayaklanmış ve tercihini yapmıştır. Kapuscinski fotoğraflara, bant kayıtlarına, belgelere dayanarak İran Devrimi'ni anlatır. Şah'ın oyununu halkın neden beğenmediğini, devrim sırasında gelişen olayları, halkın neden Humeyni'yi seçtiğini anlatıyor kapuscinski.

Bir Elin Sesi Var/Anthony Burgess/Çeviren: Roza Hakmen/Metis Yayınları/157 sayfa/4000 TL

"Bir Elin Sesi Var", çağdaş İngiliz yazarı Burgess'in romanı. burgess romanında düşledikleri yaşama kavuşan bir çiftin umutsuzluklarını anlatıyor. "Fotoğraf makinesi gibi" bir beyne sahip olan Ho Ward, beyninin bu özelliği sayesinde, önce para ödüllü bir TV yarışmasında, ardından atyarışlarında hayal bile edemeyceği kadar çokpara kazanır. Karısıyla diledikleri her şeyi satın alır, istedikleri gibi yaşamaya başlarlar. Ama ikisi de memnun değillerdir yeni yaşamlarından.

Aşk Artık Burada Oturmuyor/Nazlı Eray/Can Yayınları/146 sayfa/4000 TL

"Aşk Artık Burada Oturmuyor", Nazlı Eray'ın son kitabı "Yoldan Geçen öyküler"'den bu yanayazdığı öykülerden oluşuyor. kitaptaki tüm öyküler, terkedilen bir kadının duyguları, özlemleri, arayışları, umutlu bekleyişi üzerine kurulu. Kitabın tanıtım yazısında, kitabı oluşturan onyedi öykü şu sözlerle tanımlanmış: "Düşünceyi gerçekliğin baskısından kurtarmanın tadını çıkaran, ince alay dolu öyküler."

KASET

Donn Summer/Another Place And Time

Disko müziğin kraliçesi Donna Summer, yeni albümü "Another Place And Time''da birbirinden güzel on parçayı biraraya getirmiş. Bunlar arasında "This Time I Know It's For Real", "Love's About To Change My Heart", "Whatever Your Heart Desires" ve "If It Makes You Feel Good" hemen dikkati çekiyor.

White Lion/Pride

Vito Bratta, Mike Tramp, James Lamenzo veGreg D'angelo'dan kurulu rock topluluğu White Lion son albümleri Pride ile karşımızda. 45'lik olarak çıkıp büyük başarı kazanan "When The Cildren Cry"ın yanısıra "Wait", "Tell Me" ve "Lady Of The Valley" dikkati çeken parçalar.

Roy Orbison/Mystery Girl

Geçtiğimiz yılın sonunda yitirdiğimiz rock sanatçısı Roy Orbison'un ölmeden önce yaptığı son albümü ülkemizde de yayınlandı. "You Got It", "She's A Mystery To Me", "In The Real World", "California Blue" ve "The Only One"ı dinlemenizi öneririz.

Simply Red/A New Flame

Ritm and Blues, Raggae ve Caz'ın senteziyle oluşturdukları sıradışı 'sound'larıyla adlarından övgüyle söz ettiren Simply Red'in üçüncü albümleri "A New Flame". Kasetin dikkate değer parçaları "To Be With You", "If You Don't Know Me By Now" ve "It's Only Love".

Sheena Easton/The Lover In Me

Yıllar önce, unutulmaz "For Your Eyes Only"deki pürüzsüz sesi ile tanıdığımız Sheena Easton yeni albümü "The Lover In Me" ile yine dikkati çekiyor. "No Deposit, No Return", "Days Like This", "Cool Love" ve "Fire And Rain"i beğeneceğinizi sanıyoruz.

Manowar/Kings Of Metal

Çılgın heavy-metal topluluğu Manowar beşinci albümleri ile karşımızda. Daha çok melodik parçalardan oluşan "Kings Of Metal" türünün başarılı örnekleri arasına girecek görünüyor. "Biz metalin krallarıyız" diyen grubun bu kasetini metal hayranlarına öneririz.

Seyyal Taner/Nanay

Yılların eskitemediği pop sanatçımız Seyyal Taner yeni albümü "Nanay"da yeni çalışmalarını bir araya getirmiş. "Nanay" ve "Sensiz Olabilmirem" kasette yer alan anonim parçalar. Bunları ve "Neler Oluyor" ile "Yalnızım"ı bir yana bıraktığınızda geriye müzik namına pek bir şey kalmıyorne yazık ki. "Kalbimi çaldın o gece/Sevgili olduk böylece" gibisinden sözler de cabası.

TÜRKÜLERLE GRUP YORUM

Grup Yorum, 80 sonrası çıkan ve özgün müzik alanında çalışmalar yapan gruplardan. Tamamen üniversiteli öğrencilerden oluşuyor. Şu ana kadar "Sıyrılıp Gelen", "Berivan" ile en son ürünleri olan "Türkülerle Grup Yorum" gibi kaset çalışmalarının yanı sıra başta İstanbul olmak üzere çeşitli il ve ilçelerde konserler vermiştir. Yaptıkları, müziğin biçim ve içeriği, özgün müzik anlayışlarını, ilk iki kaset çalışmalarına oranla çok değişik bir uslüp ve yorumla işlenmiş son kasetlerinin yanı, sıra açık hava konserini ve Eskişehir'deki konserlerinden sonra gözaltına alınmaları gibi konular üzerine bir söyleşi yaptık:

Züheyir KİMYONOK

"...Bizim bestelerimiz ve yakalamak istediğimiz form, Halk müziğinin gelişmeye açık, Demokratik ögeleri üzerinde biçimlenecektir."

— Kimdir Grup Yorum? Müziğinizi belirleyen ögeler neler? Müziğinizin form ve sentezinin şekillenmesindeki etkenlerden bahsedelim isterseniz.

— Grup Yorum'u genelde sanat, özelde müzik alanında diğer öğeler arasındaki en önemli özelliğinin altını çiziyorum. "Biz devrimciyiz." Müziğimizi de belirleyen budur. Belki bu noktada (müzik alanında) yeni gelişiyoruz. Gerçek anlamda hakların her türlü birikiminin oluşturduğu ögelerle biçimlenecek olan gerçek özgün müziğin form ve sentezinin şekillenmesi devrimci sanatçıların elindedir. Bu çok yönlü bir olaydır. Bir yanda sanatçı ve aydın olmanın devrimci sorumluluğuile gelişen devrimci demokratik süreçte Grup Yorum olarak yer alırken, yaptığımız müziğin sağlam bir içerikle bütünleşen biçimini yakalamaktayız. Sürecin devrimci dönüşümleri (dinamikleri) geliştikçe müziğimiz dahada zenginleşecektir. Sanatsal değeri de mücadeleye koşut olarak gelişiyor. Dolayısıyla vereceklerimizde bu anlamda artıyor. Bu noktada elit ve entellektüel kaygılardan, halkın somut durumundan çok ilerde, form arayışlarından arınıyoruz.Kitlelerle bütünleşen ve kitleden bir adım öteye taşıyan bir anlayışla hareket ediyoruz. Bugün egemen olan küçük burjuva sanatçı anlayışı bunu yapamaz. Çünkü bahsettiğimiz kaygıları taşımıyor... Örnekleri çoktur. Halka malolmamalarının nedeni de budur...

— Gerçek özgünlüğün oluşturulmasından söz ettiniz. Bu bağlamda Grup Yorum'un konumu nedir?

— Devrimci sanatçı olmak halkla içiçe, ona aydın olmanın gerçek sorumluluğu ile yaklaşmaktan geçiyor. Devrimci sanatçılığı toplumcu gerçekçi bir anlayışla proleteryanın aydını olmak çabasında görüyoruz. Müzikte ve bütün sanat dallarında bu böyledir. Gerçek ve yeni sanat ancak bu koşul üzerinde biçimlenebilir. Bu anlamda Grup Yorum bir dinamiktir. Gelecek toplumsal yaşamın bugünden biçimlenen kültürel yeniliğin bir öğesidir. Müzikteki yeniliğini, gerçek özgünlüğünü belirleyen devrimci bir grup oluşudur. Kendisinin veya başkalarının oluşturacağı sanatçıları bütünleştirme sorununu da önüne koymaktadır.

— "Türkülerle Grup Yorum" adlı son kasetiniz "Sıyrılıp Gelen" ve "Berivan" gibi kasetlerinizden, içerik ve biçim açısından oldukça değişik bir uslüp taşıyor. Niçin farklı bir kaset, niçin farklı bir çalışma, niçin farklı bir yorum?

— Bildiğiniz gibi son çalışmamız (Türkülerle Grup Yorum) tamamen halk türkülerinin yorumundan oluşuyor. Bu çalışma türkülerin yeniden yorumlanması ötesinde bir takım hedefleri gözetilerek yapıldı. Öncelikle şunu belirtmek istiyoruz ki, bizim bestelerimiz ve genelde yakalamak istediğimiz form, halk müziğinin gelişmeye açık, demokratik öğeleri üzerinde biçimlenecektir. Yani bugünün türküsü, diğer bir değişle yeni türkü bu toprağa özgü seslerin müzikal formların zengin bir potada sentezlenmesi sonucu ortaya çıkıyor. Elbette ki bu süreçte dünya halklarının evrensele taşıdığı değerleri de bağrında taşıyacak ve onlardan etkilenecektir.

Yeni türkü formu, yeni, günümüz türkülerinin duyarlılığında ortaya çıkmasını bir süreç olarak düşünürsek türküler kaseti çalışmasını da bu sürece materyal taşıyan bir çaba olarak değerlendirmelidir.

— Müziğimizin arayış içerisinde olduğu bu dönemde ulusal değerleri korumada Grup Yorum nasıl bir misyon üstlenmiştir?

— Ülkemizde bu akım (Yeni türkü formu) ile yeni ulusal değerlerden hareketle müzikte bir yerlere varmaya çalışan kişi ve grupların bir süre sonra bu temele ters düşen ürünlerle kitlelerin karşısına çıkmaktadırlar. Dolayısıyla kitleden kopuk daha çok batı eksenli bir rotada ilerlemişlerdir. Gerçektende bunun istisnası çok az. İşte biz böyle bir tehlikeye düşmek istemiyoruz. Kültürel yozlaşmanın hızla geliştiği, ulusal değerlerimizin yok edildiği bu dönemde bu değerlere daha sıkı sarılmak gerekiyor. Kısaca türküler kaseti çalışmamız türkülere daha yakın olmak gereğinden kaynaklanıyor. Ayrıca bu kaset çalışmamız akademik yanı ağır basan bir çalışma olarak algılanmalıdır.

— Açıkhava konserine değinmek istiyorum. Olumsuz koşullara rağmen oldukça büyük ilgi gördü. Gerçekten önemli bir olay. Benim gözlemlerime göre o gün kitle güzeldi, yorumun kitleyle, kitleninde yorumla bütünleşmesi güzeldi. Bu arada kutluyorum Yorum kitleyle özdeşleşmeyi başardı.

— Fakat Yorum herzaman ki Yorum değildi, eksik gördüm. Teknik açıdan da öyle.

— Bu konser deneyimini anlayabilmek biraz önce anlattıklarımızdan ortaya çıkıyor. Orada geniş bir demokrat potansiyel vardı. Bizi kendilerinden ayrı görmediler, hatta sahiplenip bütünleştiler. Bizce de biz eksiktik. Bütünleşmemizin genel parçası eksiklerimizi görmemizi engellemiyor, çünkü yeni arayışlar ve tavırlar geliştirmek gerektiğinive sahnede daha dinamik olmamız gerektiğini düşünüyoruz. Daha zengin müzik yapabileceğimize de inanıyoruz.

— Artık Grup Yorum'u türkülerle dinleyeceğiz, türkülerin yorumu ile tanıyacağız diyebilir miyiz? Bu anlamda kendinizi sınırlıyor musunuz?

— Bununla beraber (Türküler çalışması) yeni dönemin siyasal gelişmelerine paralel duyarlılıkla ürünler çıkarmak ve gelişen kitle potansiyeline sunabilmek önümüzde duran asıl hedefi oluşturuyor. Bu konudaki birikimlerimiz hızla artıyor. Önümüzdeki kısa dönemde Berivan gibi işlev olarak süreci yakalayan, hatta ileri sürükleyebilecek çalışmalarımız bitmek üzere. Yakında iki kaset birden çıkarmayı düşünüyoruz.

— Özellikle son konserlerinizde sık sık gözaltıların yoğunlaştığını duyuyoruz...

— Evet son konserlerimizde engellemeler ve gözaltılar arttı. Bu elbette genel baskıların bir parçası olarak gözüküyor. Kitlelerle bütünleşmemiz (Binlerce insanın halay çekmesi, o gece karanlığında binlerce meşelenin yanması anındaki güzellikler, halaylarla kitlenin pişti işgal etmesi gibi...) onların hazmedemedikleri güzelliklerdir. Gözaltılar hesap ettiğimiz bir olay, yaptığımız şeylerle gururluyuz, övünüyoruz. Çünkü halkla bütünleşmek ve onların sanatçısı olmak bizim herşeyimizdir. Ama yalnız kalıyoruz. Bu bir gerçek, aydınlarımız bizi görmüyorlar. Halktan uzak olmalarının sonucudur bu. Son gözaltılara duyarsız kalmayacağız, bu olumsuz gelişmeleri protesto edeceğiz.

— Tuncay, İlkay, Efkan, Metin, Kemal, Ejder Serdar. Teşekkür ederim.

SANAT DOSTU

BANA OKUDUKLARINI SÖYLE SANA KİM OLDUĞUNU SÖYLİİM

MEHMET GÜLEÇ İstanbul Teknik Üniversitesi

Kitap okumak, insanın klasik gelişim evresi boyunca -kendi içinde ve kendisi için- geçirdiği bir aşamalanmadır. Okumaya başlamak, bir şeyleri geride bırakmak, kendi dışımızda birşeylerin (varlıkların) varolduğunu, anlamları olduğunu kavramak ve evreni tanımaya başlamak demektir. Dış dünyayı bilmek ve onu kavramak meselesidir. Yani insanın nesnelerle diyalog sürecinin başlaması da denilebilir bu olaya.

Biz çevremizde olup biteni değerlendirirken kriterimiz yalnızca tecrübelerimiz olmuyor. Okuduklarımız sayesinde de kendimize yeni değer yargıları, yeni ölçüler ediniyoruz. İşte, burada kitap okumanın bir özelliği çıkıyor ortaya: Bireyin kişiliğini belirlemek. Birey her ne türden (şiir, roman, tiyatro...) olursa olsun okuduklarıyla bilgiler ediniyor, onlar hakkında fikir yürütüyor, ve daha sonra bu fikirleri uygulama alanına koyduğu davranışları çıkıyor ortaya. Yani okumalar sayesinde kazandığı yetisini (edinç), eylemleri, davranışları, kişiliğiyle uygulama alanına koyuyor (edim).

Kitap, kişi edimlerinin tek belirleyicisi değil bekli, ama en büyüğü. Önemide buradan geliyor zaten. Bu bağlamda yeni bir soruyla karşılaşıyoruz: Ne okumalı? Aslında okumaktan çok üzerinde durulması gereken sorun budur.

Birde kitabın insan ilişkileri üzerindeki etkilerine değinmek istiyorum. Daha doğrusu insanların kitaplar aracılığıyla birbirlerini nasıl etkiledikleri meselesi.

Dostlukların müştereklerinden biridir kitap. Birbirimize hediye ettiğimiz, ya da "al oku" dediğimiz kitaplarla karşımızdakine -iyi yada kötü- etki ediyor ve onu kendimize benzetmeye çalışıyoruz. Yakınlarımızın fikir, eylem ve davranışlarını kendimizinkiyle eş kılmaya çabalıyor ve bunun içinde onlara önerdiğimiz kitaplardan yararlanıyoruz. Böylece ortak davranışlar, dostluklar çıkıyor ortaya.

İşte bu yüzden ben diyorumki, eğer birisine bir kitap öneriyorsak, bunun ona birşeyler katıp katmayacağını düşünmeliyiz önce. Son olarak o ünlü sözü şöyle değiştirmek istiyorum: Bana okuduğun kitapları söyle sana kim olduğunu söyleyeyim.

'Genç' sanat merkezi

Antakya'da kısa adı ASM olan Algün Sanat Merkezi kuruldu. Genç arkadaşların kurduğu ASM 1 Nisan'da Grup Merhaba'nın ve ASM'nin genç amatör sanatçılarının katıldığı Müzik Şöleniyle sanat severlere "merhaba" dedi. ASM yöneticilerinin yaptığı açıklamalara göre Algün Sanat Merkezi bünyesinde halen folklor ekibi, tiyatro ekibi ve solo topluluğu bulunuyor. Ayrıca her türlü kültürel ve sanatsal faaliyetlerin devam ettirileceği belirtildi.

KÖR-TOPAL GİDEN "SPOR ŞENLİĞİ"

Şiar Rişvanoğlu

Arife ÖZGÜL

10.İstanbul Üniversitesi Spor Şenliği devam ediyor. Şenliğin zaman zaman oldukça zevkli ve çekişmeli geçen maçların bir bölümü de basketbol dalındaydı.

Bayanlarda 3, erkeklerde 4 grupta verilen mücadele sonucunda her iki grupta, ilk iki takım final grubu maçlarına katılma hakkı kazandı. Bayanlarda İstanbul Tıp, İktisat, Cerrahpaşa Tıp, Fen, İşletme ve Edebiyat; erkeklerde ise Mühendislik, Çapa, Diş Hekimliği, İstanbul Tıp, İşletme, Cerrahpaşa Tıp, Veterinerlik, İktisat ve İstanbul Teknik Meslek Yüksek Okulu takımları bu hakkı elde etti.

Gazetemiz baskıya geçtiği sırada sürmekte olan final grubu ve devamında yarı final ve final maçları sonucunda şampiyon takımlar belli olacak.

"Spor Şenliği" Evet... Sanırım öncelikle bu kavramın içini doldurmak gerek. Sportif etkinlikler, üniversite öğrencilerinin en üst düzeyde katılımının sağlandığı ve öğrenci-Spor ilişkisinin sıcak bir biçimde kurulduğu etkinliklerdir, değil mi? Evet diyenleriniz yanıldı. Çünkü bu turnuvada ilk gözlenen şey, gerek sporcular, gerek izleyiciler bakımından katılımın ve maçlada sportif kalite düzeyinin düşüklüğü idi.

12 bin kişilik Hukuk Fakültesi'nin 10 kişilik bile çıkaramadığı, 6 kişilik 'takımının' bir maçı.

Kuşkusuz bunun bir dolu sebebi var; turnuvanın sınav dönemiyle çakışması, tesislerin, spor sahalarının yetersizliği, maçların 'Bitse de gitsek' derecesinde acele, arka arkaya ve az sayıda hakemle yapılması... vs. vs. Bütün bu sorunların temelinde, bizzat üniversitenin öğrencilere verdiği "değer"in yattığını düşünüyorum. Varolan üniversite gençleri bilimden, sanattan, kültürel-sosyal etkinliklerden olduğu kadar, spordan da uzak tutmayı ne yazık ki başarmış durumda. Binlerce kişilik fakültelerden 10 kişilik bir takımın dahi çıkmaması, öğrencilerin bırakılan maçları izlemeyi şenliğin varlığından bile haberdar olmaması bunun açık bir göstergesi.

Oysa spor gençliğin fiziksel ve düşünsel gelişimine katkıda bulunan, kendisini kanıtlama, insani ve sosyal ilişkilerini geliştirme ve bir ölçüde deşarj olma olanağını bulduğu alanların en önemlilerinden birisi. Biz üniversitelilerin buna ne denli uzak olduğumuz ortada.

"Spor Şenlikleri'nin" gerçekten spor şenliği kimliğine bürünmesi ancak öğrencilerin vize-final maratonunun dışına çıkıp, kültürel-sportif etkinliklerde bulunduğu, sınav, disiplin ve bir dolu kısıtlayıcı yönetmeliğin baskısından kurtulup, yaratıcıgelişme zeminin hazırlandığı bir ortamda olanaklı olacaktır.

Bütün olumsuluklara karşın şenliğe sporcu ve izleyici olarak katılan az sayıda öğrencinin, neşe içinde sporun ve beraberliğin verdiği coşku dinamizmin getirdiği mutluluktan payını almaları umut verici.

KISA KISA

Dinazorların dünya üzerinden silinmesi 8 milyon yıl aldı. Şimdi ise yılda 10.000 ile 30.000 canlı türü yok oluyor.

1992 Yılının "Uluslararası Uzay Yılı" olması için Birleşmiş Milletlere teklifler gönderiliyor.

United Nations Chronicle

Radon gazı tehlike yaratıyor. Uranyum tarafından zengin topraktan sızan gaz evinizde bodrum katındaki çatlaklardan sızarak size ulaşıyor. Nev Jersey'de Radon üzerine çalışma yapan bir gurubun yöneticisi Judithlotz gazın zararını belirttikten sonra "Radondan kurtulmanın tek çaresi başka bir gezegene taşınmak" diye ekliyor.

Newsweek

7 Milyon tür kimyasal madde üretimi yapılıyor. Her yıl binlerce kimyasal madde üretiliyor.

Önlem alınmadığı takdirde, 25 yıl içerisinde 4 Latin Amerikan ülkesi ve 2 Asya ülkesinin ormanları yok olacak.

ABD'li Dr. George Schaller: "Biz bir hamburger yiyene kadar tam yarım ton yağmur ormanı zarar görüyor. Ve yok oluyor"

Günde 24.000 insan susuzluktan ve zararlı su içmekten ölüyor.

United Nations Chronicle

ÖDÜLLÜ

DUYGUSAL BULMACA

Geçen sayı başladığımız acayip bulmacalar serisine devam ediyoruz. Bu kez daha da kazık bir bulmacayla karşınızdayız. Ama bu sefer konu daha cazip:Aşk-ı Memnu vaziyetleri.. Bulmacamızı çözüp doğru yanıtı 18 Mayıs'a kadar elimize ulaştıran beş kişiye diledikleri kasetleri armağan ediyoruz.

NASIL ÇÖZECEKSİNİZ?

Önce aşağıda sorduğumuz yirmidört sorunun yanıtlarını bulacaksınız (Soruların sonundaki parantezlerin içindeki sayılar yanıtın kaç harften oluştuğunu gösteriyor.) Bulduğunuz yanıtları verdiğimiz iki örnekte olduğu gibi 121 kare içinde işaretleyeceksiniz. (Sözcükler yukardan aşağı, soldan sağa, çapraz, ters ya da düz dizilmişlerdir. Aynı harf birden fazla sözcükte kullanılabilir.) 24 yanıtı da bulup işaretledikten sonra hiç bir yanıtta kullanmadığınız yedi harfin kaldığını göreceksiniz. İşte bu yedi harfi kullanarak oluşturacağınız anahtar sözcük size kaset kazandıracak. Haydi kolay gele...

	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k
1	E	G	D	H	A	L	K	A	L	H	A
2	T	A	N	E	R	E	S	Ş	N	Ş	Ü
3	M	E	R	C	İ	M	E	K	K	U	M
4	T	N	T	E	F	A	V	H	İ	H	İ
5	P	L	A	T	O	N	İ	K	L	R	T
6	N	İ	Ş	A	N	K	Ş	E	İ	Ü	Y
7	İ	L	U	B	A	K	M	S	L	C	A
8	K	A	L	Y	E	L	E	İ	V	Ü	Ş
9	A	L	E	S	N	İ	C	Ş	E	R	A
10	H	S	A	T	İ	N	A	M	Ö	Ö	R
11	İ	L	İ	G	V	E	S	E	V	G	İ

ANAHTAR SÖZCÜK:

___ ___ ___ ___ ___ ___ ___

ADI SOYADI:

İSTEDİĞİ KASET:

SORULAR

Gülçin OVALIK

1. Kız evlerine gidip kızın oğullarına uygun olup olmadığını kahve pişirişinden anlamaya çalışan şahıs(6) **2.** İki kişi arasındaki ilişki ilerleyince fırına verilen baklıyat türü (Önemli not: Yanıt Aliye'nin söylediği gibi 'kadayıf' değildir.) (8) **3.** Erkeklerin sevgilileri için kullandıkları argo sözcük. (6) **4.** Arkadaşlık teklifi alan kızların, yanlış anlaşılmama korkusuyla bir süre söylemekten kaçındıkları sözcük (5) **5.** Eskiden aşık erkek kaparmış gitarını, sevdiği kızın balkonunun altına gidermiş, ne yaparmış? (7) **6.** Evliliğe giden yolda köprüden öncki son çıkış (5) **7.** Son çıkış hakkını kullanamayanların başına gelen (5) **8.** Bir insanın, sevdiğinin haberi olmaksızın içinde büyüttüğü (yani kendi kendine gelin güvey olduğu) aşk türü (8) **9.** Flört öncesinde uygulanan bakışların başrolde olduğu eylem biçimi (7) **10.** Sizin sınıfın en güzel kızı (5) **11.** Erkeklerin çok beğendikleri kadınlar için kullandıkları felaket anlamına gelen argo sözcük (4) **12.** Arthur Hiller'in yönettiği, Ali Maç Graw ve Ryan O'Neal'in başrolü paylaştıkları, müziği de kendisi kadar ünlü film. (Önemli not: Ukalalık edip orijinal adını bulmaya çalışmayınız, türkçesini soruyoruz) (11) **13.** Yavuklu anlamında kullanılan sözcük (7) **14.** O olmazsa dansa ve bazı yerlere gidemez erkekler (3) **15.** Kimilerinin 'yağlıilmik' gibi gördükleri, bir kez takıldı mı kurtulması güç olan nesnenin göbek adı (5) **16.** Erkeklerin bekarken dalga geçtikleri, sonra koşa koşa içinde yer aldıkları kurum (7) **17.** Mecnun'una kavuşamayan hatun kişi (5) **18.** Aşk-meşk işlerinde pek takmadığımız davranış biçimleri ve kurallar (İpucu: liselerde onunla birlikte din dersleri verilir) (5) **19.** Sevgi (Örnek) **20.** Türk diline pekçok güzel aşk şairi kazandırmış, Oğuzcan soyadlı şairimiz (9) **21.** Genç erkeklerin, "Gelse o... meclise" dizesini dillerinden düşürmeksizin bekledikleri kadın tipi (3) **22.** Aşk (Örnek) **23.** Evlenene kadar 'cıs' sayılan ayıp şey (7) **24.** "Ben karşıt cinsle anlaşamıyorum" diyen insan tipi (İpucu Hani canım şeeeeyy) (8)

KARTAL BELEDİYESİNİN KATKILARIYLA

Yeni Kuşak DERGİ

19 MAYIS GENÇLİK ŞÖLENİ

PROGRAM
* İLHAN İREM
* ESİN AVŞAR
* BANU ve KURTALAN EXPRES
* ARİF KEMAL
* İSMAİL DEMİRCİOĞLU
* SERDAR
* ALİ EKBER ÇİÇEK
* TUNCER DUMAN
* TAYFUN SEVER
* KARTAL H.E.M. FOLKLÖR EKİBİ

YER: KARTAL STADYUMU Saat: 19.00-24.00 Fiatı: 3000 TL.

PANEL DUYURUSU

Gazetemiz Sözhakkı 27 Mayıs 1989 Cumartesi günü: "İnsan, hakları, gençlik ve çocuk hakları'konulu bir panel düzenleyecektir. Panel İstanbul Tabib Odası Sevinç Özgüner Salonunda saat: 14.00'de başlayacaktır. Panele katılan konuşmacılar: Erdal Atabek, Ataman Tangör, Bülent Tanör.

Tüm gençleri panelimize bekliyoruz.

Alternegativ'den dev yazı dizisi

GENÇLİĞE GÜVENENLER

Kimlerdi bu meçhil şahıslar? Ne istiyorlardı? Neden gençliğe güveniyorlardı? İyi mi ediyorlardı? Türkiye'de yaşadıklarının farkında değil miydiler? Rahatça çıkıp ''Biz gençlere güveniyoruz'' dediklerine göre ülkemizde demokrasinin olduğu söylenebilir miydi? (Çok uzattık, yazı değil ''soru dizisi'' oldu.) Muhabirimiz Alter sizin için araştırdı ve yazdı. Bu sayı başladık.

KORHAN YURTSEVER: "Gençleri hem çok seviyorum, hem de saygı duyuyorum.'

1. BÖLÜM

Evet, bu sözler film yönetmeni Korhan Yurtsever'e ait. Bunları söylemekle de kalmıyor Korhan Bey, setinde gençlerle birlikte çalıştığını söylüyor. Gerçekten de çektiği her reklam filminde iki gençle birlikte çalışıyor Yurtsever.

Bir film stüdyosu, bir set... Platoda bir masa var yalnızca, üzerine kahve parçaları serpiştirilmiş, bir de kavanoz duruyor. Kamera masanın karşısında. Bunları geçip etrafa bir göz gezdiriyorum. Yaşlı, orta-yaşlı bir sürü teknisyen, görüntü yönetmeni ve diğerleri. Bir kenarda biri kız, diğeri erkek iki gence ilişiyor gözüm. Alçak sesle birşeyler fısıldaşıyorlar. Yanlarına gidip konuştuğumda, ilk kez sete geldiklerini öğreniyorum. Yönetmen onlara belli bir iş vermemiş, yalnızca izliyorlar ve sohbet ediyorlar yönetmenle.

Ben bunları gözlerimle gördüm. Daha ilginci sonradan sette çalıştıkları birkaç gün karşılığında bu gençlere, pekte az olmayan bir miktar para ödendiğini öğrenmiştim. Evet anlaşılan Korhan Yurtsever gençlere gerçekten güveniyor. (Tamam, itiraf ediyoruz, Korhan Yurtsever'in bu sözlerini Sözhakkı'ndaki görüşmeden yürüttük. Hepsini yazmaya gerek yok. Oradan okuyabilirsiniz. Bu sefer böyle oldu. Söz veriyoruz, bundan sonraki bölümlerde kendimiz araştırıp yazacağız.)

ERBAY BARDAKÇIOĞLU

EH... ŞEY! ÇANG! ÜNİVERSİTE.. YANİ... YEMEK KUYRUĞU... ÇUNG!

Bir ağırlık hissetti Şukufe vücudunda.Fevkalade bunaltıcı sıcaklık buram buram terletiyordu.Bir ağırlık hissediyordu vücudunda,taki küfreder gibi boşalan duşun altına girene kadar.(Yavrum be,betimlemeye bak.)Sular süzülüyordu,okşarcasına,700 liralık vaşington portakalı benzeri teninden.Şukufe'nin kalbi çarpıyordu,çıkacakcasına göğsünden.Susamış dudaklarını ıslatıyordu diliyle,birşeylerin özlemiyle.Tam o sırada kapı açıldı,şehvet dolu sert gözleriyle,adımlarını korkmadan atan bir adam girdi içeri,gür saçlı ve bıyıklı.(Yavrum be,adama bak.)İnilti dolu kapıyı araladıktan sonra cebinden bir sıvı çıkarttı ve o da soyundu. Birbirlerine sürmeye başladılar.Ve ikisi de tırnaklarını birbirlerinin derisine geçirip sıkmaya başladılar. Ve müthiş bir zevkle kaşıdılar hatur hutur.Onlar bitlenmişlerdi.Çılgınca bitliydiler.Müfit ile Şukufe kaşınmaktan bitkin düştüklerinde vücutlarına sürdükleri Bit-sil şampuanını da bitirmiştiler.

Siz de Bit-sil kullanın,bitlenmeyin itler gibi.

Yeni bir öğrenci dergisi: Espri Finans

Espri Finans ©K.M.Y.O. 1989

Sayı:1 Espri yapıyorum, öyleyse varım...

★ Dev RÖPORTAJ ★

Merhaba

Uzun bir çalışma sonucunda, çalışmalarımız sebzesini verdi ve size "Espri Finans"la ulaşmanın mutluluğunu duyuyoruz.

"Espri yapıyorum, öyleyse varım" diyen bir anlayışla gerçeklerin içine eden bir yapıya sahip olduğumuza inanıyoruz. Öğrenci yaşamı girinti ve çıkıntılarla doludur. Ve adeta labirent içinde yeni labirentler bulunmaktadır. Bizim bakış açımız mizahi bir uslupla gerçekleri yakalamak olacaktır.

Kocaeli Meslek Yüksek Okulunda bir grup arkadaşla çıkardığımız bu dergiyle huzurundayız. Şimdi söz kalemin.

Espri Finans

FAL BİLİM MERKEZİ Sayfa-3.
HABERLER Sayfa-4-
VARİYET-İ SERVİS Sayfa-5-
SANAT DÜNYASI Sayfa-6-
MÜJDE!.. Sayfa-7-
BU NEDİR? Bilin, gelecek sayımızı ücretsiz olarak alın... Sayfa-8-

Kocaeli Meslek Yüksek okulu'nda bir grup öğrenci'nin çalışmalarıyla, Espri Finans adında bir dergi çıkarıldı. 1nci sayısı çıkan dergide öğrenciler, okul ve yurt sorunlarını espirili bir dille belirtiyorlar.

Derginin **'Merhaba'** adı köşesinde derginin çıkış amacı şöyle belirtilmiş:

''Uzun bir çalışma sonucunda, çalışmalarımız sebzesini verdi ve size 'Espri Finans'la ulaşmanın mutluluğunu duyuyoruz.

'Espri yapıyorum, öyleyse varım.' diyen bir anlayışla gerçeklerin içine eden bir yapıya sahip olduğumuza inanıyoruz. Öğrenci yaşamı girinti ve çıkıntılarla doludur. Ve adeta labirent içinde yeni labirentler bulunmaktadır. Bizim bakış açımız, mizahi bir uslüpla gerçekleri yakalamak olacaktır.''

Espri finas'ta neler yok ki... Fal bilim merkezi, Sanat dünyası haftanın meşhur yemekleri ve bir adet de Müjde. Espri Finans dergisinin okurlara dev hizmeti. ''Sizin de bir T.C.D.D. aylık abonman kartınız olsun.''

Espri Finas'ta birde bol bol espri var....

ALIN SİZE ŞARKI SÖZÜ

Şu Sözhakkı'nı görüyorsunuz di mi vatandaşlarım, sanki gençlik dergisi dediğin şarkı sözüsüz olmadan olurmuş gibi, bu tür talepleri taktıkları bile yok. Olmaz ki! Madem öyle biz de Alternegativ olarak yayınlarız.

Seyyal Taner/YANMIŞIZ

Mantomu giydim, filami aldım çıktım pazara
Baktım ki elma elli bin, armut yüz bin lira
Oradan çıktım gittim kasaba, bir de ne göreyim?
Biftek, pirzola, bonfile, kıyma, herşey dolarla
yanmışız, yaaanmışız

Bütün bunları görünce ışıklarım söndü
Başımın üstünde ambülans ışıkları döndü
İlk yardımdan girerken doktordan önce
Bütün gazeteciler kameralarıyla göründü
Yanmışız, yaaanmışız

Ne aşk, ne özlem, ne de yarin sevgisi
Gözlerimde son görüntü iki tane terazi
Yanmışız, yaaanmışız

Anneler Günü — Tüm Annelere kutlu olsun.

ÖPİİM ABİ HADİ YİNE İYİSİN SANA ANNELER GÜNÜ HEDİYESİ OLARAK HEAVY METAL KONSERİ BİLETİ ALDIM

AC/DC

TAMER MURAT